

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนชนนมไทยเพชรบุรี
ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

กชพรรณ โรจนวิทิตพงศ์

การศึกษาอิสระเสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
และรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ชื่อเรื่องการศึกษาอิสระ	บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
ชื่อผู้วิจัย	ชนมไทยเพชรบุรี ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม
ชื่อปริญญา	นางสาวกชพรรณ โรจนวิฑิตพงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไม่ตรี 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ (1) บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนชนมไทยเพชรบุรี ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม และ (2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 361 คน และเครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และถ้าพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนชนมไทยเพชรบุรี ในด้านการวางแผน ด้านการศึกษาดำเนินการ ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงแก้ไขอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) (2) จากทัศนของกลุ่มตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่า การเปรียบเทียบขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนชนมไทยเพชรบุรี ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

Independent Study's Title	The Roles of Subdistrict Administration Organization communities on enhancing economic development: Thai Desserts Phetchaburi Province.
Student's Name	Kochaphan Rojanavitpong
Degree Sought	Master of Public Administration
Advisor	Amnuay Boonratmeitree, Ph.D.
Academic Year	2016

Abstract

The purposes of this research were to 1) About Napansam subdistrict administrative organization covering 2) Its role in enhancing the community enterprise, and Comparison of personal factors in supporting the community enterprise.

This research adopted a qualitative method. The samples used in the study were 361 residents. The questionnaires were used before analysis basing on percentage mean, standard deviation one-way analysis of variance if differences were found and tested in pairs, by means of LSD.

The research revealed that:

1. In each issue the planning roles of the subdistrict administrative organization in supporting community enterprise were accepted very high, followed by operational, regulating and improvement issues respectively:
2. In comparison on personal factors, it was found that individual factors such as gender, age, incomes had on difference in attitudes towards supporting the development of community enterprise – Petchaburi desserts of Petchaburi province.

Keyword: enhancing economic development

Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจาก ดร.อำนวยการ บุษกรตันไมตรี ประธานที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ซึ่งให้ความเอาใจใส่ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดีมาตลอด ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณประชาชนในพื้นที่ตำบลนาพันสามที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถามในการทำการศึกษาอิสระครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้เขียนขอโน้มรำลึกพระคุณบิดามารดาที่อุปการะ อบรมสั่งสอน และสนับสนุนให้กำลังใจตลอดมา รวมทั้งครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้เขียน

กชพรรณ โจนวิทิตพงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
สารบัญตัวแบบ.....	(8)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท.....	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุน.....	8
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน.....	9
2.4 ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จ.เพชรบุรี.....	13
2.5 บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน.....	17
2.6 ประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ขนมหวานพื้นเมืองเพชรบุรี.....	23
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
2.8 กรอบแนวความคิด.....	32
2.9 สมมุติฐานการวิจัย.....	32
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	33
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	34
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่	
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย.....	36
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ทำการศึกษา.....	36
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	36
4.4 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	37
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	54
5.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชน.....	55
5.3 อภิปรายผล.....	57
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	59
ภาคผนวก	
ก.....	62
บรรณานุกรม.....	68
ประวัติผู้เขียน.....	71

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่	
1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ทำการศึกษาแสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	37
2 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล นาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรีภาพรวม.....	38
3 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหาร ส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการวางแผน.....	39
4 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหาร ส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการดำเนินการ.....	40
5 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหาร ส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการตรวจสอบ.....	41
6 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหาร ส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการปรับปรุงแก้ไข.....	42
7 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี กับเพศในภาพรวม.....	43
8 แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านอายุ.....	44
9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชน.....	45
10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	46
11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การ บริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่.....	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรีด้านอาชีพ.....	49
13	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การ บริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรีจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่.....	50
14	แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านระยะเวลาที่อยู่อาศัย.....	51
15	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การ บริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรีจำแนกตามระยะเวลาที่พักอาศัยรายคู่.....	52
16	การทดสอบสมมติฐาน	52

สารบัญตัวแบบ

หน้า

ตัวแบบที่

1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล.....	19
---------------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเติบโตอย่างรวดเร็วมากกว่าร้อยละ 9 (กระทรวงการคลัง, <http://www.mof.go.th>, 5 กันยายน พ.ศ.2558) จากการขยายตัวในภาคการลงทุนและภาคธุรกิจการค้า ซึ่งการเติบโตในที่ย่อมส่งผลกระทบต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของประชาชนทั้งในภาคชนบท และสังคมเมืองที่มักจะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบไปตามสถานะเศรษฐกิจ ทั้งนี้การจับจ่ายใช้สอยของประชาชนสำหรับการบริโภค นับว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการแสดงถึงการขยายตัวทางภาคเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เสริมสร้างอาชีพ และเป็นการพัฒนาธุรกิจการค้าให้สินค้าไทยสามารถไปยืนในเวทีโลกได้อย่าง เต็มภาคภูมิ ในสถานะการแข่งขันทางธุรกิจในปัจจุบันส่งผลให้ภาคเอกชนมีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากทางภาครัฐทั้งทางด้านการอำนวยความสะดวก กฎเกณฑ์ และรูปแบบ เพื่อให้ทางภาคเอกชนสามารถที่จะปฏิบัติได้ถูกต้องตามรูปแบบที่ได้รับการยอมรับ มีความเป็นสากล

ขนมไทยเป็นขนมที่มีมาแต่โบราณกาล เป็นขนมที่มีลักษณะสวยงาม กลิ่นหอม รสหวาน นำมารับประทานมีอยู่มากมายหลายชนิด ขนมไทยเป็นขนมที่ใช้ความประณีตบรรจงเป็นอย่างมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการทำ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึง วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ของชาวไทย ขนมไทยนับเป็นความภาคภูมิใจของคนไทย หรือจะถือว่าเป็นสมบัติอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษของเราได้มอบไว้ให้ลูกหลานสืบทอดต่อไป มีส่วนผสมหลักประกอบด้วย แป้ง น้ำตาล และมะพร้าวเป็นหลัก ถือเป็นอาหารที่มีความเป็นเอกลักษณ์ สวยงาม รสชาติอร่อย สืบทอดมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นที่นิยมชมชอบของชาวต่างประเทศ และคนเมืองที่ไม่ค่อยมีเวลา ในการประณีตบรรจง นิยมซื้อเป็นของฝากให้คนที่รักสามารถสื่อถึงความรักความห่วงใย ความสวยงามในการทำขนมไทยเป็นมากกว่าแค่เพียงของทานเล่น หากแต่เป็นการส่งมอบความรู้สึกที่ดีให้กับคนที่รักได้ รวมทั้งยังจัดเป็นสินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีความสำคัญและเป็นเอกลักษณ์อันน่าสนใจของประเทศไทย เช่นกัน

เพื่อช่วยในการสนับสนุนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารระหว่างกันในด้านของการบริหารจัดการ รวมทั้งในภาคส่วนของการพัฒนาฝีมือแรงงาน ทักษะทางด้านภาษา ในส่วนของด้านการตลาดควรสร้างผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมใหม่ที่สร้างคุณค่าให้กับผู้บริโภค พัฒนารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานพร้อมทั้งหากกลุ่มเป้าหมายและช่องทางการตลาดในการกระจายสินค้าให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายในต้นทุนที่ต่ำที่สุด เพื่อสร้างความแข็งแกร่งในการแข่งขันในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศต่อไป โดยธุรกิจขนมไทยเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่ทางภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนให้เป็นธุรกิจที่พัฒนาสู่ตลาดโลก

นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ประชาชนหันมาบริโภคขนมไทยมากขึ้น ทำให้ในปัจจุบันธุรกิจขนมไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และได้กลายเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่มีความนิยมดังจะเห็นได้จากการที่มีร้านขนมไทยเกิดขึ้นมากมาย แต่ละร้านจะมีการแข่งขันกันเพื่อสร้างความนิยมในกลุ่มผู้บริโภค ขนมไทยที่เราคุ้นเคย

กันดินนอกจากเป็นของที่มีคุณค่าแล้ว ในเชิงมูลค่า “ขนมไทย” ถือเป็นผลิตภัณฑ์ที่ช่วยพุงฐานะทางเศรษฐกิจในครอบครัวได้ ช่วยท้องถิ่นให้ดีขึ้นด้วยการหาวัตถุดิบใกล้ตัว ที่สำคัญมากที่สุดก็คือ การเติบโตของตลาดขนมไทยนั้นยังมีโอกาสและช่องทางอีกมากด้วยเอกลักษณ์ความเป็นไทยและรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ โดยมีการเติมความรู้เข้าไปในการผลิต ใส่ความคิดสร้างสรรค์ใช้เทคโนโลยีเข้าช่วย จะสามารถเป็นธุรกิจที่มีความสามารถในการสร้างรายได้เป็นจำนวนมาก โดยหากสนใจในการทำเป็นธุรกิจอย่างจริงจัง จำเป็นที่จะต้องมีการเพิ่มความรู้ที่มากกว่าเสน่ห์ปลายจวัก ได้แก่ เรื่องมาตรฐานสินค้าทั้งหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหารระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมในการผลิตอาหารซึ่งเป็นมาตรฐานด้านความปลอดภัยทางอาหาร ดำเนินการพิจารณาโดยสำนักคณะกรรมการอาหารและยา

สำหรับการพัฒนาในธุรกิจขนมไทยมีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลโดยมีพื้นที่อำนาจครอบคลุมดูแลทั้งจังหวัดมีภารกิจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดโดยมีสภาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ซึ่งพันธกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี สะดวกสบาย สนองความต้องการแก่ประชาชน เนื่องด้วยตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทางการเมืองได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้ยังรวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาภาคธุรกิจภายในเขตจังหวัดพื้นที่ ซึ่งในกรณีของธุรกิจขนมไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเข้ารับการช่วยเหลือปรับปรุงดูแล และพัฒนาเพื่อสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการพัฒนาธุรกิจให้มีความแข็งแกร่งในด้านการแข่งขันทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศในรูปแบบของกฎเกณฑ์มาตรฐาน และการกำกับดูแลในด้านต่างๆ ธุรกิจสามารถเดินหน้าได้อย่างเข้มแข็งและเป็นรูปธรรม

ดังนั้นผู้ศึกษาวิจัยจึงมีความสนใจ และเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริม และสนับสนุนธุรกิจขนมไทยของจังหวัดเพชรบุรี ทั้งในมิติของพระราชบัญญัติ ระเบียบต่างๆ ที่จำเป็น นโยบายผู้บริหาร อำนาจหน้าที่ แผนงาน และโครงการต่างๆ การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้าไปส่งเสริมธุรกิจขนมไทย ตลอดจนปัญหาการดำเนินงาน เพื่อเป็นข้อมูลให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จังหวัดเพชรบุรี และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในการส่งเสริมและนำไปปรับใช้เพื่อการปรับปรุงพัฒนาสินค้าท้องถิ่นให้มีศักยภาพทางการแข่งขัน สามารถไปยืนในเวทีที่มีความเป็นสากลได้อย่างภาคภูมิใจ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ครัวศึกษาขนมไทย จ.เพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ครัวศึกษาขนมไทย จ.เพชรบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จังหวัดเพชรบุรีมีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา: ชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้มุ่งศึกษาถึงบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี

ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปและมีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 3,755 คน (อ้างอิงจากงานทะเบียน ตำบลนาพันสาม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2558)

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลนาพันสาม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 361 คน ผู้วิจัยได้ใช้สูตรกำหนดขนาดตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970, p. 725) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% และจึงสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้มีระยะเวลาในการดำเนินงานประมาณ 3 เดือน ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เดือนกันยายน พ.ศ.2558 จนถึงวันที่ 30 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2558

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาท หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาตามสถานภาพ หรือตำแหน่ง หรือสิทธิหน้าที่หรือบรรทัดฐานทางสังคมที่มีความคาดหวังต่อการกระทำของบุคคลกลุ่มคนและสังคม เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในสังคมนั้น

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีพื้นที่เท่ากับตำบลแต่ละตำบล ซึ่งจัดตั้งมาจากสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีจำนวนราษฎรไม่น้อยกว่า 2,000 คน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชากรในหมู่บ้าน / ตำบล / เขต แทนรัฐบาลกลาง มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมและหน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมีงบประมาณ และพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง

การสนับสนุน หมายถึงการให้ความสำคัญและการขยายขอบเขตในโครงการหรือกิจกรรมให้ดีขึ้น มีคุณภาพอย่างสมบูรณ์ขึ้นด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ บุคลากร ความรู้ โอกาสและกำลังใจ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้และเป็นรูปธรรมสามารถจะดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง มั่นคงและยั่งยืน

วิสาหกิจชุมชน หมายถึงการประกอบกิจการขนาดเล็กและขนาดจิ๋ว เพื่อจัดการทุนของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อการพึ่งพาตนเอง และความเพียงพอของครอบครัวและชุมชน ทุน ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงแต่

เพียงเงิน แต่รวมถึงทรัพยากร ผลผลิต ความรู้ ภูมิปัญญา ทูทางวัฒนธรรม และทุนทางสังคม ซึ่งกำหนดกฎเกณฑ์ทางสังคมที่ร้อยรัดผู้คนให้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน โดยให้ชุมชนผู้เป็นเจ้าของวิสาหกิจนั้นเป็นหลัก

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงบทบาทการดำเนินงานตลอดจนปัญหาในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาขนมไทย จ.เพชรบุรี
2. นำผลจากการศึกษาไปเป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาขนมไทย จ.เพชรบุรี
3. นำข้อมูลจากการวิเคราะห์มาใช้ประโยชน์ต่อการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาขนมไทย จ.เพชรบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน : กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่างๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐาน และแนวทางการวิจัย โดยลำดับประเด็นการศึกษาทบทวนเอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท
- 2.2 การสนับสนุน
- 2.3 การพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
- 2.4 ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จ.เพชรบุรี
- 2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม
- 2.6 ประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ชนมไทยในจังหวัดเพชรบุรี
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย
- 2.9 สมมติฐานการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

บทบาท ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Role เป็นเรื่องของพฤติกรรมและหน้าที่ความรับผิดชอบ (Function) เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าเมื่อบุคคลดำรงตำแหน่งใดก็ควรแสดงพฤติกรรมให้ตรง และเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบนั้นมันักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่าบทบาทหรือ Role ไว้ ดังนี้

ณัฐพร ชินบุตร (2547, หน้า 46) กล่าวว่าบทบาท หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมของ บุคคลที่แสดงออกมาตามตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ที่ตนดำรงอยู่ในขณะนั้นซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับสิทธิและ หน้าที่ของตำแหน่ง และยังคงเป็นไปตามความคาดหวังของตนเองและผู้อื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันด้วย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช (2542, หน้า 602) ให้แนวคิด เกี่ยวกับบทบาท ดังนี้ บทบาท หมายถึง การทำตามบท การทำตามบท ในปริยาย หมายความว่า การทำตามหน้าที่ที่ได้ กำหนดไว้ เช่น บทบาทของบิดา มารดา ในการเลี้ยงดูบุตรธิดา บทบาทของครูในการสอนหนังสือ

ณรงค์ เส็งประชม (2541, หน้า) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ บทบาทดังนี้

บทบาท คือพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามสถานภาพที่ปฏิบัติตามสถานภาพ บทบาทเป็นพฤติกรรมที่ สังคมกำหนดและคาดหวังให้บุคคลต้องกระทำตามหน้าที่ เช่น ครู เป็นครูต้องสอนหนังสือ เป็นตำรวจ ต้องพิทักษ์สันติราษฎร์ ทหารต้องเป็นรั้วของชาติ บุตรต้องเชื่อฟังบิดา มารดา

พวงเพชร สุรัตน์กุล (2542, หน้า 65-66) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท ดังนี้

1. บทบาทในอุดมคติ (Ideal role) ได้ให้ บทบาทอันกำหนดไว้ตามความคาดหวังของบุคคลทั่วไปในสังคมเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เป็นแบบฉบับที่สมบูรณ์ซึ่งผู้ที่ มีสถานภาพนั้นควรกระทำ แต่อาจมีใครที่ทำหรือไม่มีใครทำตามนั้นก็ไม่ได้

2. บทบาทที่บุคคลเข้าใจหรือรับรู้ (Perceived role) เป็นบทบาทอันบุคคลคาดคิด ด้วยตนเอง ว่าควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ค่านิยม บุคลิกภาพและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

3. บทบาทที่แสดงออกจริง (Actual role) เป็นการกระทำที่บุคคลปฏิบัติจริงขึ้นอยู่กับ เหตุการณ์เฉพาะหน้าในขณะนั้นด้วยทำให้การแสดงบทบาทแตกต่างกันไป

สุรพล พุฒคำ (2522, หน้า 19) ได้ให้ความหมายของบทบาทหน้าที่ว่า บทบาทหน้าที่เป็นของ คู่กันซึ่งกำหนดควบคู่กับตำแหน่งที่บุคคลนั้นๆ ได้รับบทบาทเป็นเงื่อนไขที่บุคคลดำรงตำแหน่งนั้นจะต้อง ทำรวมทั้งสิทธิต่างๆ ที่ได้รับมาพร้อมกับตำแหน่งซึ่งเป็นสิทธิและหน้าที่ที่จะต้องไปเกี่ยวข้องกับผู้อื่น

สุชา จันทรธรม และสุรางค์ จันทรธรม (2520, 20) ได้ให้ความหมายของบทบาทที่มีความหมาย ใกล้เคียงกับสถานภาพมากบทบาทเป็นสิ่งที่บุคคลในสภาพต่างๆ พึงกระทำนั้นคือเมื่อสังคมกำหนดสิทธิ และหน้าที่ให้สถานภาพใดอย่างแล้วบุคคลในสถานภาพนั้นๆ จะต้องประพฤติหรือปฏิบัติตามหน้าที่ที่ กำหนด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า บทบาท หมายถึงอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการงาน โดยตรงและงานพิเศษที่ควรจะต้องกระทำ หรือพฤติกรรมที่คาดหวังสำหรับผู้อยู่ในสถานภาพต่างๆ ว่า ต้องปฏิบัติอย่างไร เช่น เป็นครูมีหน้าที่ต้องสอนหนังสือ เป็นทหารต้องเป็นรั้วของชาติ เป็นบุตรมีหน้าที่ ต้องเชื่อฟังบิดา มารดา เป็นบทบาทที่คาดหวังโดยกลุ่มคนหรือสังคม

การปฏิบัติงานตามบทบาทของตนเองให้ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพบทบาทที่รับมาตามข้อตกลง ของสังคมนั้นนักการศึกษาได้สรุปเป็นทฤษฎีบทบาทไว้ดังต่อไปนี้

2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

ทฤษฎีของลินตัน (Linton) ลินตัน กล่าวว่า สถานภาพหรือตำแหน่งเป็นตัวกำหนด บทบาทให้แก่บุคคลสถานภาพเป็นนามธรรม หมายถึงฐานะหรือตำแหน่ง ดังนั้น เมื่อกำหนดตำแหน่งใด ขึ้นก็จำเป็นจะต้องมีบทบาทหรือภาระหน้าที่กำกับตำแหน่งนั้น ไว้เสมอ

ทฤษฎีของสกอต (Scott) สกอต กล่าวถึง บทบาทไว้ 5 ประการดังนี้

1. บทบาทเป็นความคาดหวังที่เกิดขึ้นในตำแหน่งต่างๆ มิได้เกี่ยวข้องหรือมุ่งไปที่ตัว บุคคล

2. บทบาทมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการทำงานบทบาทในองค์การเป็นพฤติกรรมที่ ถูกคาดหวังให้ปฏิบัติงานหนึ่งๆ

3. บทบาทนั้นยากที่จะกำหนดชี้เฉพาะลงไปได้อย่างชัดเจน

4. บทบาทจะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

5. บทบาทกับงานไม่ใช่เป็นสิ่งเดียวกันในงานหนึ่งๆ บุคคลอาจมีหลายบทบาทได้

ระเบียบ คำเขียน (2546, หน้า 11) ให้แนวคิดทฤษฎีของบทบาทไว้ว่าบทบาทตาม ตำแหน่งหนึ่งนั้นได้ถูกคาดหวังจากสังคมรอบด้าน เช่น จากผู้ที่อยู่ในตำแหน่งอื่นๆ รอบตัวเรา รวมทั้งตัว ของเราเองด้วยถ้าความคาดหวังของทุกฝ่ายไม่ตรงกันผู้ดำรงบทบาทไม่สามารถปรับให้มีความพอดีจะเกิด ปัญหาความขัดแย้งในบทบาทหรือความล้มเหลวในงาน และการแสดงบทบาทของบุคคลในตำแหน่งที่ตน

ต้องแสดงหรือต้องปฏิบัติตามประสพการณ์ของผู้ที่จะต้องแสดงบทบาท และบุคลิกภาพของผู้ที่จะต้องแสดงบทบาทด้วย

ทฤษฎีของเพียร์สัน (Pearson) เพียร์สัน กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคมทำให้มนุษย์ต้องเพิ่มบทบาทพิเศษของแต่ละบุคคลซึ่งคนในสังคมมีความจำเป็นที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กัน ต้องมีความสนใจกันเป็นพิเศษและให้ความเห็นว่าสภาพสังคมในโรงเรียนจะประกอบด้วยครูใหญ่ครูนักเรียน ซึ่งต้องติดต่อสัมพันธ์กัน และมีความสนใจกันเป็นพิเศษ

ทฤษฎีของฮอร์แมนส์ (Homan) ฮอร์แมนส์ กล่าวว่า ตำแหน่งเป็นสาระของพฤติกรรมสัมพันธ์บุคคลจะปฏิบัติอย่างไรก็ตามเมื่อเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ตนเองและคิดเสมอว่าตำแหน่งเป็นเพียงปัจจัยที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมเท่านั้นดังนั้นบุคคลจะเปลี่ยนบทบาทไปตามตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสังคม

ทฤษฎีของเดโซ สวานานนท์ (2518, หน้า 104) เดโซ สวานานนท์ ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทซึ่งสรุปได้ว่า บทบาทจะต้องประกอบด้วยลักษณะ 4 ประการดังต่อไปนี้

1. รู้สภาพของตนในสังคม
2. คำนึงถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น
3. คำนึงถึงพฤติกรรมเกี่ยวกับผู้อื่นและ
4. ประเมินผลการแสดงบทบาทของตนเอง

ทฤษฎีของโคเฮน (Cohen, 1979, p. 22) โคเฮนได้กล่าวสรุปทฤษฎีบทบาทไว้ว่าการที่สังคมกำหนดเฉพาะเจาะจงให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทใดบทบาทหนึ่งนั้นเรียกว่า บทบาทที่ถูกกำหนดถึงแม้ว่าบุคคลบางคนมิได้ประพฤติปฏิบัติตามบทบาทที่สังคมกำหนดให้ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติจริงหมายถึง การที่บุคคลได้แสดงหรือปฏิบัติออกจริงตามตำแหน่งของเขาความไม่ตรงกันของบทบาทที่ถูกกำหนดกับบทบาทที่ถูกปฏิบัติจริงนั้นอาจมีสาเหตุมาจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้

1. บุคคลขาดความเข้าใจในบทบาทที่สังคมต้องการ
2. ความไม่เห็นด้วยหรือไม่ลงรอยกับบทบาทที่ถูกกำหนด และ
3. บุคคลไม่มีความสามารถที่จะแสดงบทบาทนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีของมีด (Mead, 1950, p. 40) มีดได้กล่าวถึงทฤษฎีบทบาทไว้ว่า บทบาทเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติจริง หรือบทบาทที่เป็นจริง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยสิ่งดังต่อไปนี้

1. การรู้จักตนเองตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
2. พฤติกรรมตามสถานการณ์ที่กำหนดให้จะต้องมีความเหมาะสมกับการส่งเสริมฐานะของตนเอง
3. ภูมิหลังของการกระทำที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นนั้น การเป็นแบบอย่างเพื่อให้การกระทำบางอย่างเป็นไปตามแนวทางที่ต้องการและ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า บทบาทเป็นความคาดหวังที่เกิดขึ้นในตำแหน่งต่างๆ มิได้เกี่ยวข้องหรือมุ่งไปที่ตัวบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวบุคคล

2.2 แนวคิดการสนับสนุน

ไอเซนเบอร์เกอร์และคณะ (Eisenberger et al., 1986, p.500) ให้ความหมายว่า การสนับสนุนจากองค์กรเป็นความเชื่อของพนักงานว่า องค์กรได้มองเห็นคุณค่าในการทุ่มเททำงานของพนักงาน องค์กรแสดงความห่วงใย ต้องการให้พนักงานมีความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งพนักงานจะรับรู้สิ่งเหล่านี้ได้จากผลการตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานให้กับองค์กร ไม่ว่าจะเป็นการได้รับเงินเดือนหรือผลตอบแทนเพิ่มขึ้น การได้เลื่อนตำแหน่ง รวมถึงการได้รับในสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน สวัสดิการต่างๆ หรือสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น วัฒนธรรมองค์กรหรือการสร้างค่านิยมที่ส่งเสริมให้คนในองค์กรเกิดความร่วมมือกัน เพื่อให้องค์กรบรรลุ เป้าหมาย และได้รับการยอมรับ

ไอเซนเบอร์เกอร์และคณะ (Eisenberger et al., 2001, p.42) ได้เพิ่มเติมความหมายของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรว่า เป็นความเชื่อ ความรู้สึกของพนักงานจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงาน ว่าองค์กรเป็นเสมือนบุคคลที่มีความเมตตากรุณาหรือเป็นบุคคลที่มีความโหดร้าย โดยพิจารณาจากนโยบาย บรรทัดฐานกระบวนการ และการกระทำขององค์กรซึ่งส่งผลกระทบต่อพนักงาน การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรสามารถตอบสนองความต้องการทางจิตสังคมของพนักงาน ทำให้รู้สึกว่าการเป็นที่ยอมรับ และพร้อมเสมอที่จะดำเนินการในด้านต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือเมื่อพนักงานต้องการ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การสนับสนุน หมายถึง การได้รับความสนับสนุนจากองค์กร ไม่จะได้รับค่าตอบแทน การอำนวยความสะดวกในการดำเนินการในสิ่งที่เป็นรูปธรรม

2.2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม

ทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคม (Social Support Theory)

แรงสนับสนุนทางด้านสังคม (Social Support) (House , 1985 อ้างในสรงศ์ภรณ์ดวงคำสวัสดิ์, 2539, หน้า 29 - 35) 1. ความหมายแรงสนับสนุนทางด้านสังคมหมายถึง สิ่งที่ได้รับได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในด้านความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลข่าวสารวัตถุประสงค์ของหรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุนซึ่งอาจเป็นบุคคล หรือกลุ่มคนและเป็นผลให้ผู้รับได้ปฏิบัติ หรือแสดงออกทางพฤติกรรมไปในทางที่ผู้รับต้องการในที่นี้หมายถึง การมีสุขภาพดีแรงสนับสนุนทางสังคมอาจมาจากบุคคลในครอบครัว เช่น พ่อแม่พี่น้อง เพื่อนบ้าน ผู้นำชุมชน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนนักเรียน ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุขหรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) แคพแพลน (Caplan, 1976, pp.39 - 42) ได้ให้คำจำกัดความแรงสนับสนุนทางสังคมหมายถึง สิ่งที่บุคคลได้รับโดยตรงจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อาจเป็นทางข่าวสารเงินกำลังงานหรือทางอารมณ์ซึ่งอาจเป็นแรงผลักดันให้ผู้รับไปสู่เป้าหมายที่ผู้ต้องการ พิลิสุก (Pilisuk, 1982, p.20) กล่าวว่า แรงสนับสนุนทางสังคมหมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคนไม่เฉพาะแต่ความช่วยเหลือทางด้านวัตถุประสงค์ทางอารมณ์เท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงการที่บุคคลรู้สึกว่าคุณได้รับการยอมรับเป็นส่วนหนึ่งของผู้อื่นด้วย 2. แหล่งของแรงสนับสนุนทางสังคมโดยปกติกลุ่มสังคมจัดแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ กลุ่มปฐมภูมิและกลุ่มทุติยภูมิกลุ่มปฐมภูมิเป็นกลุ่มที่มีความสนิทสนมและมีสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกเป็นการส่วนตัวสูง กลุ่มนี้ ได้แก่ ครอบครัวญาติพี่น้อง และเพื่อนบ้านส่วนกลุ่มทุติยภูมิเป็นกลุ่มสังคมที่มีความสัมพันธ์ตามแผนและกฎเกณฑ์ที่วางไว้มีอิทธิพลเป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานของบุคคลในสังคมกลุ่มนี้ ได้แก่ เพื่อนร่วมงานกลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มสังคมอื่นๆ ซึ่งในระบบแรงสนับสนุนทางสังคมถือว่า มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อาจกล่าวโดยสรุป

ได้ว่าแหล่งของแรงสนับสนุนทางสังคมนั้นมีทั้งแหล่งปฐมภูมิและแหล่งทุติยภูมิแรงสนับสนุนจากแหล่งปฐมภูมิ ได้แก่ ครอบครัวญาติพี่น้อง ซึ่งมีความสำคัญต่อการเจ็บป่วยและพฤติกรรมอนามัยของบุคคลเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะแรงสนับสนุนทางอารมณ์จากคู่สมรสส่วนแรงสนับสนุนทางสังคมจากแหล่งทุติยภูมิถือว่าเป็นผู้ให้บริการทางสุขภาพ ได้แก่ แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และบุคลากรอื่นๆ เช่น ครู พระผู้นำชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ซึ่งมีความสำคัญในการสนับสนุนข้อมูลข่าวสารและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ 3. องค์ประกอบของการสนับสนุนทางสังคมหลักการที่สำคัญของแรงสนับสนุนทางสังคม ประกอบด้วย 1. ต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ให้และผู้รับแรงสนับสนุน 2. ลักษณะของการติดต่อสัมพันธ์นั้นจะต้องประกอบด้วย 2.1 ข้อมูลข่าวสารที่ทำให้ผู้รับเชื่อว่ามีคุณค่าและมีความรักความหวังดีในสังคมอย่างจริงจัง 2.2 ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะทำให้ผู้รับรู้สึกว่าตนเองมีค่าและเป็นที่ยอมรับในสังคม 2.3 ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะทำให้ผู้รับเชื่อว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีประโยชน์แก่สังคม 3. ปัจจัยนำเข้าของการสนับสนุนทางสังคมอาจอยู่ในรูปของข้อมูลข่าวสารวัสดุสิ่งของหรือด้านจิตใจจะต้องช่วยให้ผู้รับได้บรรลุถึงจุดหมายที่เขาต้องการ

2.3 แนวคิดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

2.3.1 ความหมายของวิสาหกิจชุมชน

คำว่า “สาหกิจ” แปลจากภาษาอังกฤษว่า “Enterprise” ซึ่งจะแปลว่าการประกอบการ แต่เรามักจะคุ้นกับคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” เท่านั้นวันนี้สถานการณ์เปลี่ยนไปมีคำว่า วิสาหกิจชุมชนเกิดขึ้นผู้คนเริ่มหันมาให้ความสำคัญกับวิสาหกิจชุมชนจน กล่าวได้ว่า เป็นยุคแห่งวิสาหกิจชุมชน

วิสาหกิจชุมชน หมายถึง การประกอบการ ซึ่งรวมถึงกระบวนการคิดการจัดการผลผลิตและทรัพยากรทุกขั้นตอนโดยภูมิปัญญาขององค์กรชุมชนหรือเครือข่ายองค์กร

วิสาหกิจชุมชนหมายถึง วิสาหกิจของชุมชนที่มุ่งประกอบการเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัวชุมชนและระหว่างชุมชนโดยนำวัตถุดิบทรัพยากรและภูมิปัญญาของชุมชน รวมทั้งงานวิจัยต้นแบบมาสร้างสรรค์ผลผลิตเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเรียนรู้ของชุมชน

วิสาหกิจชุมชนหมายถึง การประกอบการขนาดย่อมและขนาดจิ๋วของชุมชนเพื่อการจัดการทุนของชุมชนอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งพาตนเอง (SMCE-Small and Micro Community Enterprise)

วิสาหกิจชุมชนเป็นแนวคิดที่มุ่งแปรรูปผลผลิตตามธรรมชาติ หรือสร้างผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลโดยครอบครัวในชุมชนโดยองค์กรชุมชนและเครือข่ายองค์กรชุมชน เพื่อการบริโภคและสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนโดยมีหลักการคิดที่สำคัญคือ สร้างความหลากหลายของผลผลิตและผลิตภัณฑ์ในชุมชนเพื่อการบริโภคแบบพึ่งพาตนเองลดรายจ่ายให้ครอบครัวสร้างเสริมสุขภาพอนามัยที่ดีให้ตนเองและมีคุณธรรมรับผิดชอบต่อสมาชิกคนอื่นๆ ที่อยู่ร่วมในชุมชนไม่เห็นแก่ประโยชน์ด้านกำไรสูงสุดและเอาเปรียบผู้บริโภค

วิสาหกิจชุมชนจะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่เลี้ยงตนเองได้พึ่งตนเองได้ ซึ่งมีได้หมายถึงการพึ่งพาภายนอกวิสาหกิจชุมชนจะเป็นการเพิ่มศักยภาพของระบบเศรษฐกิจระดับชุมชนในการพัฒนาความร่วมมือกับระบบเศรษฐกิจภาพรวม เพราะการที่ชุมชนไม่ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกย่อมหมายถึงโอกาสในการพัฒนาความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันจะเป็นไปได้มาก

ขึ้นอันเป็นหลักการที่นำไปสู่การเป็นฐานรากทางเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืนของระบบเศรษฐกิจระดับประเทศอย่างแท้จริงด้วยเหตุดังกล่าวการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนจึงตั้งอยู่บนฐานสำคัญดังนี้

1. วิสาหกิจชุมชนระดับครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของการแปรรูปหรือสร้างผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อการอุปโภคบริโภคของตนเองภายในครัวเรือนเป็นหลักสมาชิกในชุมชนจะสร้างผลิตภัณฑ์ในลักษณะหลากหลายเพื่อการพึ่งตนเองลดรายจ่ายที่เสียไปจากการซื้อและป้องกันไม่ให้เงินของชุมชนไหลออกไปนอกชุมชนโดยไม่จำเป็นซึ่งจะส่งผลให้การหมุนของเงินอยู่ในหมู่บ้านและแพร่สะพัดในหมู่บ้าน

2. วิสาหกิจชุมชนระดับชุมชนเมื่อวิสาหกิจของชุมชนบรรลุวัตถุประสงค์ขั้นแรกเพื่อลดรายจ่ายหรือเพื่อการพึ่งตัวเองได้แล้วจึงค่อยขยับขยายออกไปสู่เพื่อนบ้านผู้ผลิตเองไม่ได้ต้องซื้อสินค้าจากภายนอกเพราะการพึ่งตนเองในบางกรณีไม่สามารถทำได้โดยลำพังครอบครัวเดียววิสาหกิจชุมชนขั้นที่สองจึงเป็นวิสาหกิจชุมชนที่เกื้อหนุนให้เกิดการพึ่งพาอาศัยระหว่างครอบครัวในชุมชนเดียวกันเป็นการลดภาระการซื้อของแพงหรือช่วยลดรายจ่ายให้แก่เพื่อนบ้านเงินไม่ออกไปจากหมู่บ้าน

3. วิสาหกิจชุมชนระดับเครือข่ายการพึ่งตนเองในบางกรณีชุมชนไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพังชุมชนเดียวแต่เป็นไปได้เมื่อหลายชุมชนร่วมมือกันเพื่อตอบสนองความต้องการของทุกชุมชนวิสาหกิจระดับเครือข่ายจึงเป็นระบบพึ่งพาอาศัยระหว่างชุมชนที่มีผลผลิตและทรัพยากรแตกต่างกัน

4. วิสาหกิจชุมชนเพื่อการจัดการผลผลิตส่วนเกินเป็นวิสาหกิจที่ดำเนินการแปรรูปผลผลิตหรือทรัพยากรของชุมชนสร้างผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องเพื่อเพิ่มมูลค่าและตอบสนองการตลาดภายนอกชุมชนและเครือข่าย

วิสาหกิจชุมชนจึงแตกต่างกับ (ธุรกิจ-อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก (SME)) เพราะไม่สามารถใช้กฎเกณฑ์เรื่อง “ทุน” และ “แรงงาน” มาวัดขนาดและความสำเร็จเพราะวิสาหกิจชุมชนไม่ได้มุ่งเน้นการสร้างผลกำไรเพียงด้านเดียวแต่วิสาหกิจชุมชนเน้นการพึ่งตัวเองของครอบครัวชุมชนและระหว่างชุมชน หรือเครือข่ายไม่ได้มุ่งแสวงหากำไรให้มากที่สุดแต่ตอบสนองการอยู่ร่วมกันการมีสุขภาพอนามัยที่ดีและมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน

วิสาหกิจชุมชนจึงมีลักษณะเป็นการแปรรูปในครัวเรือนหรือการร่วมมือกันของหลายครอบครัวในรูปองค์กรชุมชนและหลายชุมชนในรูปเครือข่ายองค์กรชุมชนมีทั้งที่ไม่ต้องใช้เครื่องจักรการใช้อุปกรณ์อย่างง่าย ๆ จนถึงเครื่องจักรขนาดเล็กและขนาดกลาง

วิสาหกิจชุมชนจะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่เลี้ยงตัวเองได้พึ่งตนเองได้ซึ่งมิได้หมายถึงการพึ่งพาตนเองด้านเศรษฐกิจเพียงด้านเดียวแต่หมายถึงการพัฒนาโดยรวมซึ่งรวมถึงการพัฒนาสาธารณประโยชน์หรือโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนด้วยตนเองโดยไม่เป็นภาระให้กับรัฐหรือต้องพึ่งพาภายนอก

วิสาหกิจชุมชนจะเป็นการเพิ่มศักยภาพของระบบเศรษฐกิจระดับชุมชนในการพัฒนาความร่วมมือกับระบบเศรษฐกิจภาพรวมเพราะการที่ชุมชนไม่ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกย่อมนำถึงโอกาสในการพัฒนาความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันจะเป็นไปได้มากขึ้นอันเป็นหลักการที่นำไปสู่ “การเป็นฐานรากทางเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืนของระบบเศรษฐกิจระดับประเทศอย่างแท้จริง”

เป้าหมายของวิสาหกิจชุมชน

เมื่อองค์กรชุมชนหรือเครือข่ายองค์กรชุมชนพัฒนากิจกรรมแล้วจะมีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบทำให้เกิด “ระบบวิสาหกิจชุมชน” ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อ

1. สนับสนุนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชนของชุมชนโดยชุมชนเพื่อชุมชนแก่จุดอ่อนเสริมจัดแจงให้ชุมชนใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและทุนทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2. สร้างกระบวนการเรียนรู้และระบบการพัฒนาเพื่อการพึ่งพาตนเองของชุมชนที่ครอบคลุมการจัดการทุกด้านให้มีระบบการจัดการการผลิตการแปรรูปการตลาดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการสวัสดิการชุมชนเป็นซึ่งดำเนินการโดยองค์กรชุมชนในการวางแผนดำเนินการและประสานความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน

3. พัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนที่มีอิสระพึ่งตนเองได้มีระบบการจัดการที่เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชนมีต้นทุนการจัดการต่ำและเป็นสถาบันทางสังคมที่ชาวบ้านพึ่งพาอาศัยได้

4. พัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนที่กระจายการพัฒนาไปสู่ทุกส่วนของชุมชนไม่ใช่ระบบที่ให้โอกาสกับผู้ที่เหนือกว่าทางด้านเศรษฐกิจหรือการเมืองระบบตลาดแบบวิสาหกิจชุมชน

ตลาดของวิสาหกิจชุมชนจึงเป็นระบบที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากระบบตลาดโครงสร้างหลักเพราะปัจจัยหลักที่กำหนดตลาดคือการพึ่งตนเองการพึ่งอาศัยการเน้นคุณภาพและคุณธรรม

1. ตลาดในระดับแรกคือการอุปโภคบริโภคในครอบครัว

2. ตลาดระดับที่สองคือเพื่อนบ้านในชุมชนเดียวกัน

3. ตลาดระดับที่สามคือชุมชนในเครือข่ายเดียวกัน

4. ตลาดระดับที่สี่คือการตลาดนอกชุมชนนำเอาสินค้าที่เหลือจากการใช้ภายในชุมชน

แล้วออกจำหน่ายนำรายได้จากภายนอกเข้าสู่ชุมชนเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนประเภทของผลิตภัณฑ์ในตลาดชั้นสุดท้ายของวิสาหกิจชุมชนจึงเป็นไปในแนวทางเดียวกับนโยบาย “หนึ่งหมู่บ้าน-หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

รูปแบบและความหมายโดยสรุปจากแนวคิดในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนข้างต้นกำหนดรูปแบบและความหมายของวิสาหกิจชุมชนได้ดังนี้

วิสาหกิจชุมชนคือการประกอบการซึ่งรวมถึงกระบวนการคิดการจัดการผลผลิตและทรัพยากรทุกขั้นตอนโดยภูมิปัญญาขององค์กรชุมชนหรือเครือข่ายองค์กรชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเรียนรู้ของชุมชน

วิสาหกิจชุมชนจึงมีความหมายครอบคลุมกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. การแปรรูปหรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผลผลิตของชุมชนเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจากการผลิตทางการเกษตรเพื่อการพึ่งตนเองและเพิ่มมูลค่าของผลผลิตทางการเกษตรขององค์กรชุมชนหรือเครือข่ายองค์กรชุมชน

2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากทรัพยากรและภูมิปัญญาของชุมชน เช่น ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ ไม้กวาดผลไม้ พื้นบ้านการแปรรูป พืชผักผลไม้พื้นบ้านรูปแบบต่างๆ ผลิตภัณฑ์ยาสมุนไพรผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้านแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน เป็นต้น

3. การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองการพึ่งตนเองขององค์กรชุมชนและเครือข่าย องค์กรชุมชนเช่นน้ำปลาปุ๋ยเครื่องต็มเครื่องใช้อาหารและยาสมุนไพรเป็นต้น

4. การพัฒนาระบบการตลาดบริการและสวัสดิการชุมชนเช่นร้านค้าชุมชนศูนย์ สุขภาพพื้นบ้านเป็นต้นและเมื่อองค์กรชุมชนหรือเครือข่ายองค์กรชุมชนพัฒนาวิสาหกิจชุมชนครบทั้ง 4 กลุ่มและเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบจะเกิด “ระบบวิสาหกิจ”

ดังนั้นผู้วิจัย จึงสรุปได้ว่า วิสาหกิจชุมชนเป็นการรวมกลุ่มของคนในชุมชนเพื่อร่วมมือ ร่วมใจกันดำเนินการผลิตหรือแปรรูปวัตถุดิบในชุมชนเพื่ออุปโภคหรือบริโภค และ/หรือเพื่อใช้ จัด จำหน่ายเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัว เป็นการสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวและชุมชนโดยการ เพิ่มประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชนนั้นเป็นการสร้างให้ชุมชนเข้มแข็งอยู่อย่างพอเพียงและพัฒนาสู่ ความยั่งยืน

2.3.2 ความเป็นมาของวิสาหกิจชุมชนในประเทศไทย

วิสาหกิจชุมชน (Community Enterprises) ความหมาย ของวิสาหกิจชุมชนแตกต่างกัน ไปตามวิสัยทัศน์ นโยบาย และคุณลักษณะของหน่วยงานนั้น

วิสาหกิจชุมชน หมายถึง การประกอบการหรือโครงการ/กิจการของคนในชุมชนโดยมุ่ง ประโยชน์เชิงพาณิชย์และผลทางสังคมให้กับชุมชนเป็นตัวชี้วัด แสดงความยั่งยืนของชุมชนโดยมุ่งรักษา ความสมดุลของสิ่งแวดล้อม และสวัสดิการภายในชุมชน

วิสาหกิจชุมชน หมายถึงการประกอบกิจการชุมชนนำทุนในชุมชนผสมผสานกับ องค์กรความรู้ใหม่และเทคโนโลยี ผลิตสินค้าและบริการให้ชุมชนมีอาชีพและรายได้พึ่งตนเอง (ศรีปริญญา ฐประจาง, 2546, หน้า 1-3)

วิสาหกิจชุมชน ไม่ใช่ธุรกิจหากแต่วิสาหกิจชุมชนตามความหมายของการพัฒนาชุมชนให้ น้ำหนักกับหลักสามัคคีธรรมของชุมชน ผนึกกำลังหล่อหลอมความคิดเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันสร้างสรรค์ การประกอบกิจการโดยชุมชนจากภูมิปัญญาเดิม ผสมผสานองค์ความรู้ใหม่และเทคโนโลยีที่เหมาะสม นำมาบริหารจัดการต้นทุนในชุมชนให้เกิดผลผลิตที่มีอรรถประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนโดยการสร้างอาชีพที่ ยั่งยืนและรายได้ที่มั่นคง

วิสาหกิจชุมชน เป็นนโยบายที่ได้รับการกำหนดขึ้นโดยมติคณะรัฐมนตรีรัฐบาล ทักษิณ ชินวัตร เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ.2544 เห็นชอบให้จัดโครงสร้างส่วนราชการตามที่สำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเสนอให้กลุ่มงานพัฒนาชุมชนอยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย มีภารกิจ สำคัญคือการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

แนวคิดวิสาหกิจชุมชน ได้มีฐานรากมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่พระราชทานพระราชดำริในการพัฒนาชุมชนเพื่อความยั่งยืนด้วยหลักการ ทฤษฎีใหม่ 3 ชั้น ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 มีความพอเพียง เลี้ยงตนเองได้บนพื้นฐานของความประหยัดและจัดการใช้ ง่าย

ขั้นที่ 2 รวมพลังในรูปกลุ่มเพื่อการผลิต การตลาด การจัดการ รวมทั้งสวัสดิการ การศึกษาและการพัฒนาสังคม

ขั้นที่ 3 สร้างเครือข่าย กลุ่มอาชีพและขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลายโดย ประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาคองค์การพัฒนาเอกชน ภาคราชการ ในด้านเงินทุน

การตลาด การผลิต การจัดการและข่าวสารข้อมูล

องค์ประกอบของวิสาหกิจชุมชนว่าควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้เป็นกิจการของชุมชนที่ประกอบกิจการด้านการผลิต บริการและอื่น ๆ

- 1) ทุนในการดำเนินงานจะใช้ทั้งทุนภายนอกและทุนของชุมชน
- 2) เป็นกิจการที่เน้นการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้
- 3) เป็นกิจการที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 4) เป็นกิจการที่เน้นการบริหารจัดการโดยคณะบุคคลในชุมชน
- 5) เป้าหมายของกิจการเพื่อการพึ่งตนเองและเน้นการสร้างรายได้
- 6) ผลการดำเนินกิจกรรมส่งผลประโยชน์แก่ชุมชน

การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน มี 2 รูปแบบคือ

1) วิสาหกิจที่ประกอบกิจกรรมได้แก่ วิสาหกิจชุมชนที่ประกอบกิจกรรมหนึ่งเดียว โดยคณะผู้บริหารในชุมชนชุดเดียว และไม่สร้างเครือข่ายกับวิสาหกิจอื่นๆ โดยมีผลผลิตมากกว่าหนึ่งผลิตภัณฑ์หรือบริการได้

2) วิสาหกิจที่ประกอบกิจการในรูปแบบเครือข่ายได้แก่วิสาหกิจที่มีปฏิสัมพันธ์กับกิจการอื่นๆ โดยแต่ละวิสาหกิจต่างมีการประกอบตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของกิจการ หากแต่มีปฏิสัมพันธ์กันแบบพึ่งพา เกื้อกูล เชื่อมโยง ในรูปแบบต่างๆ เช่น 1) เครือข่ายกิจกรรมเกื้อกูลกันมาเป็นเครือข่ายต้นทั้งที่เป็นกิจกรรมประเภทเดียวกันหรือหลายประเภท 2) เครือข่ายพื้นที่ได้แก่ วิสาหกิจที่ดำเนินการอยู่ในระดับพื้นที่เดียวกันเช่น ระดับหมู่บ้านหรือตำบลด้วยกัน หรือต่างระดับพื้นที่กัน เช่น วิสาหกิจระดับหมู่บ้านกับตำบลมาเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกัน

ระดับวิสาหกิจชุมชนมี 3 ระดับ สอดคล้องทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ได้แก่

1) วิสาหกิจชุมชนระดับพื้นฐาน ได้แก่ วิสาหกิจที่มีการประกอบการเพื่อให้เกิดผลผลิตมีพอที่จะนำไปกินไปใช้อย่างพออยู่พอกิน

2) วิสาหกิจชุมชนระดับพัฒนาได้แก่ วิสาหกิจที่มีการประกอบเพื่อให้ผลผลิตมีพอกินพอใช้ เพื่อลดรายจ่าย และมีส่วนเหลือสามารถนำไปแบ่งปัน แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายให้เกิดรายได้เพิ่มนำไปสู่การอยู่ดีกินดีของครัวเรือน ชุมชนและระหว่างชุมชน

3) วิสาหกิจชุมชนระดับก้าวหน้า ได้แก่วิสาหกิจที่มีการประกอบการมุ่งสู่การสร้างรายได้ไปสู่การขยายการลงทุน งดการนำเข้าเพื่อการส่งออกผลิตภัณฑ์ ขยายกิจการ ขณะเดียวกันก็สามารถจัดสรรผลกำไรเพื่อสวัสดิการของชุมชนหรือเพื่อกิจกรรมสาธารณะประโยชน์สร้างความมั่งมีศรีสุขของครัวเรือน ชุมชนขยายไปถึงระหว่างชุมชนและนำไปสู่การเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ

2.4 ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จ.เพชรบุรี

ประวัติความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในอดีตนั้นคือ บ้านนาขลุ้ขึ้นอยู่กับตำบลสามะโรงเนื่องจากราษฎรของตำบลนาขลุ้มีจำนวนน้อย ประกอบกับการเลือกตั้งกำนันก็มีแต่ผู้มีอิทธิพลขาดความสามัคคี แต่ทางอำเภอจึงให้ไปขึ้นอยู่กับตำบลสามะโรงไปก่อน ครั้งต่อมาคนในตำบลนาขลุ้มีจำนวนประชากรมากขึ้น อำเภอจึงตั้งเป็นตำบล ขึ้นกับอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากการเดินทางไม่สะดวกไม่มี

ถนน มีแต่คนเดิน และทางเรือเท่านั้น ทางจังหวัดจึงให้มาขึ้นกับอำเภอ เพื่อจะให้ราษฎรได้เดินทางไปติดต่อราชการได้สะดวกขึ้นสำหรับชื่อตำบลนาพันสามนั้นสันนิษฐานไว้ 2 ประการ คือ 1) ตำบลนาพันสามนั้นในอดีตสมัยมีผู้เล่าว่า มีนาอยู่ 3,000 ไร่ จึงตั้งตำบลตามนั้น 2) ตำบลนาพันสาม คงจะตั้งตำบลตามความเจริญของหมู่บ้านนั่นเอง เมื่อหมู่บ้านใดมีคนอยู่มากและเป็นหมู่บ้านที่เจริญกว่าหมู่บ้านอื่นในเขตนั้นก็ยกหมู่บ้านนั้นแหละขึ้นเป็นตำบล ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเมือง แบ่งการปกครองออกเป็น 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านนาขลุ่ หมู่ที่ 2 บ้านนาขลุ่ หมู่ที่ 3 บ้านฝั่งท่า หมู่ที่ 4 บ้านนาหัวเรือ หมู่ที่ 5 บ้านดอนมะขามช้าง หมู่ที่ 6 บ้านนาพันสาม หมู่ที่ 7 บ้านคลองใหญ่ หมู่ที่ 8 บ้านดอนหัวกรวด และหมู่ที่ 9 บ้านดอนแดง องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ได้จัดตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 โดยยกฐานะมาจากสภาตำบล มีพื้นที่รับผิดชอบ 9 หมู่บ้าน ความต้องการในการพัฒนาจึงมีหลายด้านโดยเฉพาะในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาในเกือบทุกด้าน โดยได้จัดทำเป็นโครงการกิจกรรมต่างๆ ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยผ่านการประชาคมหมู่บ้านและตำบลตามลำดับ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการความจำเป็นขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในตำบลได้เป็นอย่างดี

คำขวัญของตำบลนาพันสาม

“สองวัดคู่บ้าน สืบสานนาข้าว ประเพณีเรือยาว โบสถ์เก่าโบราณ
ขนมหวานของดี กีฬาวัลลาน เรือนไทยตระหวาน วิหารศักดิ์สิทธิ์”

วิสัยทัศน์

ตำบลนาพันสามเป็นชุมชนน่าอยู่ ควบคู่ทรัพยากรธรรมชาติ การคมนาคมสะดวกสาธารณูปโภคครบครัน มีบริหารจัดการที่โปร่งใส ชุมชนมีส่วนร่วม ก้าวนำเศรษฐกิจ

ประชากร

ประชากรทั้ง 9 หมู่บ้าน จำนวน 3,755 คน

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อดำบลสามะโรง ตำบลโพพระ อำเภอเมืองเพชรบุรี

ทิศใต้ ติดต่อดำบลหนองพลับ ตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมืองเพชรบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลนาขลุ่ ตำบลหนองพลับอำเภอเมืองเพชรบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อดำบลแหลมผักเบี้ย ตำบลบางแก้ว อำเภอบ้านแหลม

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำการเกษตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนามีคลองชลประทานไหลผ่านตลอดแนวตำบล ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรเป็นหลัก และทำขนมหวาน

นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานจะผลักดัน ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม สิ่งสาธารณประโยชน์ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ท่อระบายน้ำ ทางระบายน้ำ สะพาน สิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งก่อสร้างอื่นๆ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

2. ด้านการพัฒนาสังคมจะส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสร้างเครือข่าย เพื่อป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยแก่ชุมชน เช่น การดำเนินงานของ อปพร. ตำรวจชุมชน รวมทั้งการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ

3. ด้านเศรษฐกิจจะส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/กลุ่มอาชีพ ให้ความรู้และจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อให้มีการเรียนรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน และจะพัฒนารายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนด

4. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะสนับสนุนให้มีการดูแล ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ รณรงค์ให้ประชาชนเห็นคุณค่า และมีจิตสำนึกหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ พร้อมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์ในตำบลให้เหมาะสม สวยงาม

5. ด้านสาธารณสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิตจะส่งเสริม สนับสนุน การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและโรคระบาดต่างๆ พัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยการจัดสวัสดิการให้ตามอำนาจหน้าที่และส่งเสริมการพัฒนาอาชีพเพื่อให้มีรายได้เสริม สนับสนุนส่งเสริมการออกกำลังกายและการกีฬาต่างๆ รวมทั้งการรักษาและดำรงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชุมชน

6. ด้านการศึกษาจะส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งการพัฒนาเด็กเล็กก่อนวัย สนับสนุนให้ประชาชนได้มีการเรียนรู้ ผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ เช่น หอกระจายข่าว ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ อบต.

7. ด้านการเมืองและการบริหาร

7.1 จะยึดหลักการการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมมาภิบาล) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2542 ประกอบด้วยหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

7.2 จะส่งเสริมให้เกิดความรู้รักสามัคคีในทุกภาคส่วน พร้อมทั้งสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการบริการประชาชนด้วยการฝึกอบรม เพิ่มทักษะ ให้แก่ผู้บริหาร สมาชิกสภาพนักงานและเจ้าหน้าที่

7.3 จะปรับปรุง และพัฒนา สำนักงานของ อบต.นาพันสาม ให้มีความเหมาะสม สะดวกแก่การปฏิบัติงานและผู้มาขอรับบริการ

8. ด้านอื่นๆ ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ทางราชการได้มอบหมายหรือนโยบายรัฐบาล ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมที่บูรณาการกับหน่วยงานอื่น การพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร หรือกิจกรรมต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามความประสงค์ของประชาชน นโยบายต่างๆ จะไม่สัมฤทธิ์ผล หากขาดความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจจากท่านสมาชิกสภา ประชาชนชาวตำบลนาพันสาม และข้าราชการ/พนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม เป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการร่วมคิดร่วมแก้ปัญหา ร่วมสร้าง ร่วมจัดทำ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในเขตพื้นที่ ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกด้าน การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามจะสมบูรณ์ได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามยังได้เน้นเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ในทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย นอกจากนั้น ยังได้เน้นการส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาลูกก่อนวัยเรียน และพัฒนาเยาวชนให้พร้อมที่จะเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยยึดกรอบ

แนวทางในการจัดการศึกษา ส่วนด้านการพัฒนาอาชีพนั้น จะเน้นพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองในท้องถิ่น

การวิเคราะห์ภารกิจอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และหน้าที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 รวมทั้งกฎหมายอื่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม/สถานการณ์ (SWOT) เข้ามาช่วย โดยวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและภัยคุกคาม โดยมุ่งเน้นให้องค์กรส่วนท้องถิ่นเป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน เพิ่มบทบาทหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ดังกล่าวจะบรรลุวัตถุประสงค์ หรือขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัยตัวบุคคลที่มีคุณภาพ งบประมาณเพียงพอ การบริหารจัดการ หรือการบริหารที่มีคุณภาพ

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม

องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ตั้งอยู่หมู่ 8 ตำบลนาพันสาม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลระดับกลาง โดยมีงานประจำและงานที่ได้รับการถ่ายโอนเป็นจำนวนมาก องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามได้แบ่งโครงสร้างการบริหาร หรือส่วนราชการเป็น 4 ส่วน โดยคำนึงถึงลักษณะงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ ปริมาณงาน และคุณภาพงานตามความเหมาะสม ดังนี้

1. สำนักงานปลัด มีหน้าที่ดำเนินการงานต่างๆ ให้เป็นไประเบียบ กฎหมายข้อบัญญัติ แผนงาน และงบประมาณนโยบายของ อบต. งานที่เกี่ยวข้องกับธุรการ งานการบริหารงานบุคคล งานการเลือกตั้งและบริการข้อมูล งานการตรวจสอบภายใน งานส่งเสริมการเกษตร งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข งานควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม งานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานวิเคราะห์นโยบายและแผน ตลอดจนงานอื่นๆ ที่ไม่ได้กำหนดไว้เป็นงานของหน่วยใดโดยเฉพาะ

2. ส่วนการคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับการงานการเงินและบัญชีงานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ งานทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์และยานพาหนะ งานพัฒนารายได้ งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและค่าเช่า งานควบคุมกิจการค้าและค่าปรับ งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้ งานแผนที่ภาษีและงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

3. ส่วนโยธา มีหน้าที่เกี่ยวกับงานก่อสร้างอาคาร ออกแบบอาคารและควบคุมอาคารงานก่อสร้างและบูรณะถนน งานระบบข้อมูลและแผนที่เส้นทางคมนาคม งานการบำรุงเครื่องจักรและยานพาหนะ งานประสานสาธารณูปโภคและกิจการประปา งานขนส่งและวิศวกรรมจราจร งานการระบายน้ำ งานการจัดตกแต่งสถานที่ งานไฟฟ้าสาธารณะ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

4. ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารการศึกษา งานแผนและวิชาการ งานการศึกษาปฐมวัย งานการศึกษาขั้นพื้นฐาน งานการส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม งานประเพณี งานกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชน และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จึงต้องมีการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนของตำบลนาพันสาม ให้เป็นไปตามวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน รวมถึงการปฏิบัติงานราชการและการบริหารงานที่เหมาะสมและคุณภาพมากยิ่งขึ้น ตามการกระจายภารกิจหน้าที่และการ

กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น การปฏิบัติงานหรือการให้บริการสาธารณะด้านต่างๆ ให้แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ ในฐานะผู้ให้บริการว่าได้จัดบริการสาธารณะครอบคลุมสมบูรณ์ ครบถ้วนแล้วหรือยัง จะต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไร ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังนั้นการ บริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล จะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล ตลอดจนพนักงานจ้าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ที่แปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะในเรื่องของคุณภาพการ ให้บริการสาธารณะที่ผู้บริหารและพนักงานทุกท่านจะต้องร่วมมือกันปรับปรุงการทำงาน เพื่อให้สามารถ ตอบสนองความต้องการของประชาชน เมื่อประชาชนมารับบริการแล้วเกิดความประทับใจและพึงพอใจ รวมถึงกระบวนการและขั้นตอนในการทำงาน เพื่อเป็นการส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อผู้ให้บริการและ ผู้รับบริการที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จะเห็นได้ว่าอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ภายใต้อำนาจหน้าที่แห่งกฎหมาย และภายใต้การกำกับดูแลของส่วนราชการอื่นนั้น มีด้วยกันหลายด้าน การ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จะสามารถขับเคลื่อนไปตามวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายของทางราชการและเป็นไปตามนโยบายของคณะผู้บริหารได้จะต้องอาศัยตัวบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ เทคโนโลยี งบประมาณเพียงพอและด้านการบริหารจัดการ แต่ในทาง ปฏิบัติการให้บริการในด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ยังมีปัญหาเกี่ยวกับระบบ กระบวนการในการบริหารและเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการอยู่ เป็นผลให้มีการร้องเรียน ร้องทุกข์และ วิพากษ์วิจารณ์งานบริการต่างๆ ผ่านทางสื่อมวลชนและศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ต่างๆ เพราะงานบริการ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการให้บริการประชาชนด้านต่างๆ เพราะการบริการ คือ การให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก หรือการกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นด้วยความเต็มใจแต่ละบางครั้งสิ่งที่เรา ส่งมอบบริการไปนั้นอาจจะไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้รับบริการก็ได้

2.5 บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน

หมายถึง ลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นบทบาทจึงมีความสัมพันธ์กับอำนาจและหน้าที่ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี จำแนกออกได้เป็น 4 ลักษณะ กล่าวคือ การดำเนินการ การส่งเสริม การประสาน และกาสนับสนุน

ในการศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนธุรกิจชนมไทย ของจังหวัดเพชรบุรี ได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง “ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีพื้นที่เท่ากับตำบลแต่ละตำบล จัดตั้งมาจากสภา ตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีจำนวนราษฎรไม่น้อยกว่า 2,000 คน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล เขต อบต. แทนรัฐบาลกลาง มีฐานะเป็นนิติ บุคคล และเป็นราชการท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและ วัฒนธรรม และหน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมีงบประมาณ และพนักงานเจ้าหน้าที่ของ อบต.

ความหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 (โกวิทย์ พวงงาม, 2550, หน้า 170)

องค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันดำเนินการตาม “พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546” ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมในครั้งนี สาระสำคัญประการหนึ่ง คือ ที่มาของคณะผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล จากเดิมมาจากมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ตามกฎหมายใหม่นี้ให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เพื่อให้เหมือนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่นๆ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทของไทยในปัจจุบัน ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนทั้งสิ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันมีรายละเอียดด้านต่างๆ ที่สำคัญดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลที่กระจายอยู่ทั่วประเทศมีขนาดที่แตกต่างกัน โดยใช้เกณฑ์รายได้เป็นหลักในการพิจารณา แต่เดิมกระทรวงมหาดไทยแบ่งองค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 5 ชั้น ตามระดับของรายได้ คือ (สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น,2553)

1. องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 มีรายได้ตั้งแต่ 20 ล้านบาทขึ้นไป
2. องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 2 มีรายได้ระหว่าง 12-20 ล้านบาท
3. องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 3 มีรายได้ระหว่าง 6-12 ล้านบาท
4. องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 4 มีรายได้ไม่เกิน 6 ล้านบาท
5. องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 5 มีรายได้ไม่เกิน 3 ล้านบาท

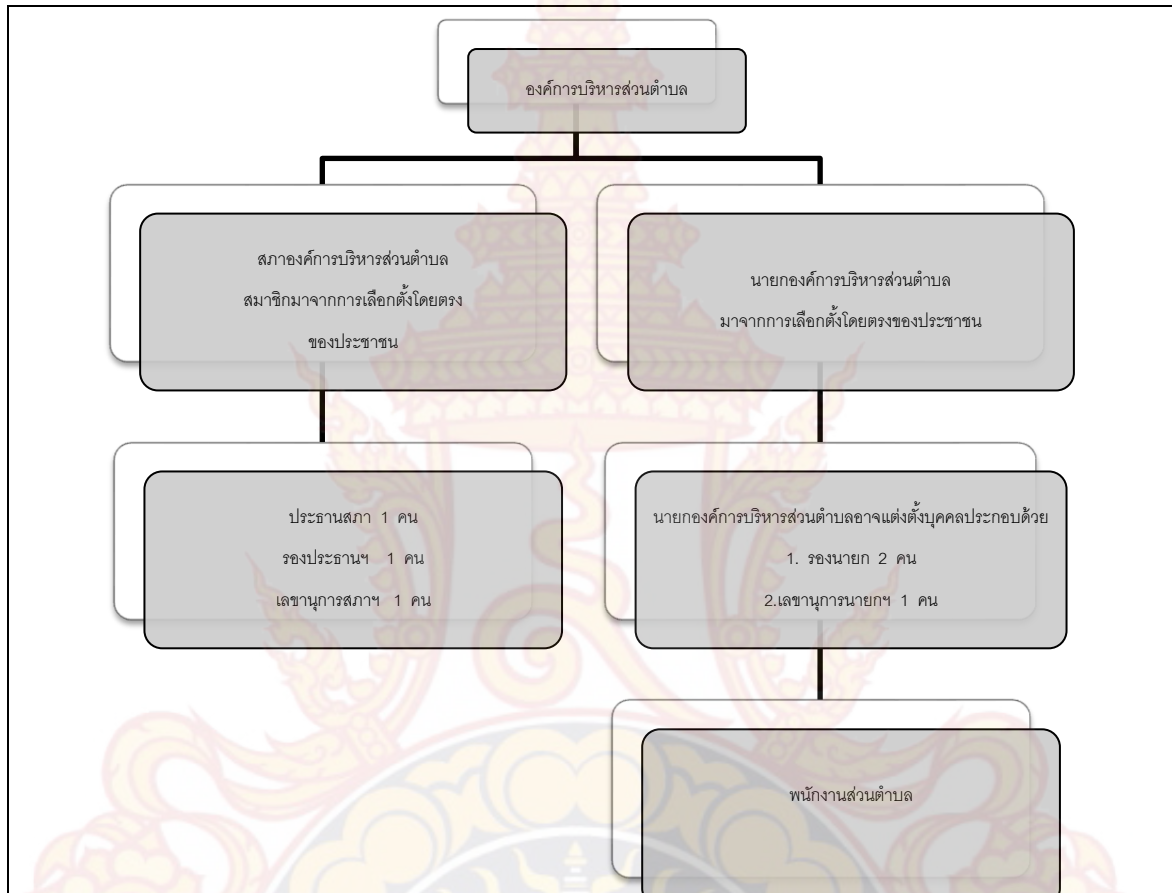
ต่อมาในปี พ.ศ.2547 กระทรวงมหาดไทยประกาศยุบองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีจำนวนประชากรไม่ถึง 2,000 คน และไม่สามารถจะดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมเข้ากับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นที่มีเขตติดต่อกัน ภายในอำเภอเดียวกัน และยกฐานะสภาตำบลให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนทั้งหมด 6,746 แห่ง ในขณะเดียวกันเกณฑ์ในการแบ่งชั้นที่ใช้อยู่เดิมมีการยกเลิก

ปัจจุบันหลักเกณฑ์และขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งออกเป็นดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน 20 ล้านบาทขึ้นไป
2. องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน 6-20 ล้านบาท
3. องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 6 ล้านบาท

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

ตัวแบบที่ 1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่มา: จากโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546, โดย สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น, 2553,สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2558, จาก <http://www.local.moi.go.th/>

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรในแต่ละหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 2 คน ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ 3 คน อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภา 1 คน และรองประธานสภาอีก 1 คนเป็นผู้ช่วย มาจากการเลือกกันเองของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการประชุมและดำเนินกิจการอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุม 2 สมัย หรือหลายสมัยแล้วแต่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะกำหนด แต่ต้องไม่เกิน 4 สมัย โดยสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งๆ ให้มีกำหนด ไม่เกิน 15 วัน และวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดเช่นเดียวกัน

นายอำเภอต้องกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกภายใน 15 วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง กรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อาจจัดให้มีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ นายอำเภออาจเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดให้มีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

นอกจากการประชุมสามัญแล้ว เมื่อเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกององค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ อาจทำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอขอเปิดประชุมวิสามัญหากเห็นสมควรให้นายอำเภอเรียกประชุมวิสามัญได้สมัยประชุมวิสามัญให้กำหนดไม่เกิน 15 วัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

นายกององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎร เช่นเดียวกัน มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง และสามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกิน 2 วาระ แต่จะดำรงตำแหน่งได้อีกครั้งเมื่อพ้นระยะเวลา 4 ปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง(สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น, 2553)

นายกององค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งต้องไม่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารงานได้ไม่เกิน 2 คน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งต้องไม่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีรายละเอียดดังนี้ คือ (สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น, 2553)

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ
4. ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

การหมดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การหมดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. องค์การบริหารส่วนตำบลหมดวาระหรือยุบสภา
2. ตาย
3. ลาออกต่อนายอำเภอ
4. มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในสัญญาขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นหรือกิจการที่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

5. ขาดคุณสมบัติในการเป็นสมาชิก
6. ไม่อยู่ในหมู่บ้านที่ได้รับการเลือกตั้งติดต่อกัน 6 เดือน
7. ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกัน 3 ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลสมควร
8. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้ออก เพราะทำตัวเสียหายหรือทำให้ประชาชนเสียหายประโยชน์
9. ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้สมาชิกสภาหรือผู้บริหารออกจากตำแหน่งได้ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 286

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมาจาก 2 แห่งคือ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 รายละเอียดมีดังนี้

อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

มาตรา 67 องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
7. คัดกรอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น(หน้าที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่)
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

มาตรา 68 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
9. หาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว(หน้าที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่)
13. การผังเมือง (หน้าที่ที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่)

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล(อบต.) องค์การบริหารส่วนตำบล(อบต.) มีรายได้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ตาม พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ.2546 ดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น, 2553)

1. ภาษีอากรและค่าธรรมเนียม
 - 1.1 ภาษีบำรุงท้องที่
 - 1.2 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
 - 1.3 ภาษีป้าย
 - 1.4 อากรการฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อันเกิดจากการฆ่าสัตว์
 - 1.5 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน
 - 1.6 ภาษีและค่าธรรมเนียมเฉพาะ
 - 1.7 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการสุรา
 - 1.8 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นพนัน
 - 1.9 อากรรังนกอีแอ่น
 - 1.10 ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล
 - 1.11 อากรประทานบัตรใบอนุญาตและอาชญาบัตรตามกฎหมาย ว่าด้วยการประมง
 - 1.12 ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
 - 1.13 ค่าธรรมเนียมและจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน
 - 1.14 ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม
 - 1.15 ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
 - 1.16 เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ
 - 1.17 ภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - 1.18 ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่กฎหมายกำหนด
2. เงินอุดหนุนรัฐบาล
3. เงินรายได้จากทรัพย์สินและรายได้อื่นๆ
 - 3.1 รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - 3.2 รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - 3.3 รายได้กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - 3.4 เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ทูลให้
 - 3.5 รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้
 - 3.6 รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

4. เงินกู้ โดยหลักเกณฑ์ ดังนี้

- 4.1 กู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การหรือนิติบุคคล
- 4.2 การกู้ตามกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.3 การกู้ต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

แหล่งที่มาของรายได้องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. รายได้ที่ อบต. จัดเก็บเองจากภาษีอากรต่างๆ ได้แก่
 - 1.1 ภาษีบำรุงท้องที่
 - 1.2 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
 - 1.3 ภาษีป้าย
 - 1.4 อากรการฆ่าสัตว์
2. รายได้ที่มีการจัดเก็บกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้ อบต. ได้รับทั้งจำนวน เมื่อมีการจัดเก็บในอบต. ได้ ได้แก่
 - 2.1 เงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่น
 - 2.2 ค่าธรรมเนียมกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล
 - 2.3 เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาตและอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการประมง
 - 2.4 ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
 - 2.5 ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน
3. รายได้ที่ได้รับการจัดสรรให้เมื่อมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
 - 3.1 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนอากรเมื่อจัดเก็บได้ในจังหวัดจัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ กฎหมายว่าด้วยการนั้น พ.ร.บ. การขนส่งทางบก พ.ร.บ.รถยนต์ (กรมขนส่งทางบก,<http://elaw.dlt.go.th> ,5 กันยายน 2558)
 - 3.2 ค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมเมื่อจัดเก็บได้ในองค์การบริหารส่วนตำบลใดให้จัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกระทรวงมหาดไทย
 - 3.3 เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ เมื่อจัดเก็บได้ในองค์การบริหารส่วนตำบลใดให้แบ่งให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกระทรวงมหาดไทย
4. รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องออกข้อบัญญัติตำบลเพื่อจัดเก็บเพิ่มขึ้นตามกฎหมายนั้น เป็นรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น อัตราที่เรียกเก็บตามบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการนั้น

2.6 ประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ขนมหวานพื้นเมืองเพชรบุรี

ประวัติความเป็นมาของขนมไทย

ในสมัยโบราณคนไทยจะทำขนมเฉพาะวาระสำคัญเท่านั้น เป็นต้นว่างานบุญ เทศกาลสำคัญ หรือต้อนรับแขกสำคัญ เพราะขนมบางชนิดจำเป็นต้องใช้กำลังคนอาศัยเวลาในการทำพอสมควร ส่วนใหญ่เป็น ขนบประเพณี เป็นต้นว่า ขนมงาน เนื่องในงานแต่งงาน ขนมพื้นบ้าน เช่น ขนมครก ขนมถ้วย ฯลฯ ส่วนขนมในรั้วในวังจะมีหน้าตาจุ่มจิม ประณีตวิจิตรบรรจงในการจัดวางรูปทรงขนมสวยงามขนมไทยดั้งเดิม มีส่วนผสมคือ แป้ง น้ำตาล กะทิ เท่านั้น ส่วนขนมที่ใช้ไข่เป็นส่วนประกอบ เช่น ทองหยิบ

ทองหยอด เม็ดขนุน นั้น มาริ ก็มาร์เดอ ปีน่า (ท้าวทองกีบม้า) หญิงสาวชาวโปรตุเกสเป็นผู้คิดค้นขึ้นมา ขนมไทยที่นิยมทำกันทุกๆ ภาคของประเทศไทย ในพิธีการต่างๆ ก็คือ ขนมจากไข่และเชื่อกันว่าชื่อและลักษณะของขนมนั้นๆ เช่น รับประทานฝอยทอง เพื่อหวังให้อยู่ด้วยกันยืนยาว มีอายุยืน รับประทานขนมชั้นก็ให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน รับประทาน ขนมถ้วยฟูก็ขอให้เจริญ รับประทานขนมทองเอก ก็ขอให้ได้เป็นเอก เป็นต้น และในสมัยรัชการที่ 5 มีการพิมพ์ตำราอาหารออกเผยแพร่ รวมถึงตำราขนมไทยด้วย จึงนับได้ว่าวัฒนธรรมขนมไทยมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรครั้งแรก ตำราอาหารไทยเล่มแรกคือแม่ครัวหัวป่าก์ในสมัยต่อมาเมื่อการค้าเจริญขึ้นในตลาดมีขนมนานาชาติมาขาย และนับว่าเป็นยุคที่ขนมไทยเป็นที่นิยม

ขนมไทยเป็นขนมที่เกิดจากฝีมือล้วนๆ เป็นของหวานที่มักทำและรับประทานกันในครัวเรือนมีเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมประจำชาติไทยคือ มีความละเอียดอ่อนประณีตในการเลือกสรรวัตถุดิบมีวิธีการทำ ที่พิถีพิถัน รสชาติอร่อยหอมหวาน สีกลิ่นสวยงาม รูปลักษณ์ชวนรับประทาน ตลอดจนกรรมวิธีการรับประทานที่ประณีตบรรจงของขนมแต่ละชนิด ซึ่งยังแตกต่างกันไปตามลักษณะของขนมชนิดนั้นๆ ขนมไทยทั่วไปจะมีความหวานนำ หรือมีความหวานจนรู้สึกในลิ้นของผู้รับประทาน การทำขนมไทยเป็นเรื่องที่ต้องศึกษาและฝึกฝน ต้องใช้ศิลปะ วิทยาศาสตร์ ความอดทน และความเป็นระเบียบ ความพิถีพิถันในการประกอบ (นลิน คูอมรพัฒนะ, 2553, หน้า4)

การแบ่งประเภทของขนมไทย

ขนมไทย คือ อาหารชนิดหนึ่งที่ไม่ใช่กับข้าว แต่เป็นอาหารที่รับประทานตามหลังของคาว เช่น ในอาหารมื้อกลางวันมีกล้วยเดี่ยวไก่เป็นของคาว ผู้รับประทานอาจจะรับประทานทับทิมกรอบเป็นของหวาน เป็นต้น เมื่อบริโภคอาหารมื้อสำคัญๆ เช่น มื้อเช้า มื้อกลางวัน มื้อเย็น ควรบริโภคทั้งของคาวและของหวาน สิ่งที่ใช้เป็นของหวานอาจเป็นขนมหรือผลไม้ก็ได้ นอกจากจะรับประทานขนมหวานหลังของคาว เราอาจรับประทานขนมหรือของหวานในเวลาที่มีได้รับประทานอาหารคาว แต่จะรับประทานขนมหรือของหวานเป็นของว่าง ขนมไทยสามารถจัดแบ่งเป็นชนิดต่างๆ ได้ตามลักษณะของเครื่องปรุง ลักษณะกรรมวิธีในการทำ และลักษณะการหุงต้ม แบ่งตามวิธีการทำให้สุกได้ดังนี้ (นลิน คูอมรพัฒนะ, 2553, หน้า7)

1. ขนมที่ทำให้สุกด้วยการกวน ส่วนมากใช้กระทะทอง กวนตั้งแต่เป็นน้ำเหลวใส จนงวด แล้วเทใส่พิมพ์หรือถาด เมื่อเย็นจึงตัดเป็นชิ้น เช่น ตะโก้ ขนมลิ่มกลิน ขนมเปียกปูน ขนมศิลาอ่อนและผลไม้กวนต่างๆ รวมถึงข้าวเหนียวแดง ข้าวเหนียวแก้ว และกะละแม
2. ขนมที่ทำให้สุกด้วยการนึ่ง ใช้ลังถึง บางชนิดเทส่วนผสมใส่ถ้วยตะไลแล้วนึ่ง บางชนิดใส่ถาดหรือพิมพ์ บางชนิดห่อด้วยใบตองหรือใบมะพร้าว เช่น ช่อม่วง ขนมชั้น ข้าวต้มมัด สาเล่อ่อน สังขยา ขนมกล้วย ขนมตาล ขนมใส่ไส้ ขนมเทียน ขนมน้ำดอกไม้ม
3. ขนมที่ทำให้สุกด้วยการเชื่อม เป็นการใส่ส่วนผสมลงในน้ำเชื่อมที่กำลังเดือดจนสุก ได้แก่ ทองหยอด ทองหยิบ ฝอยทอง เม็ดขนุน กล้วยเชื่อม จาวตาลเชื่อม
4. ขนมที่ทำให้สุกด้วยการทอด เป็นการใส่ส่วนผสมลงในกระทะที่มีน้ำมันร้อนๆ จนสุก เช่น กล้วยทอด ข้าวเม่าทอด ขนมกง ขนมค้างคาว ขนมฝักบัว ขนมนางเล็ด
5. ขนมที่ทำให้สุกด้วยการนึ่งหรืออบ ได้แก่ ขนมหม้อแกง ขนมหน้านวล ขนมกลีบลำดวน ขนมท้อม่วงวน สาเล่แข็ง ขนมจ่ามงกุฏ นอกจากนี้ อาจรวม ขนมครก ขนมเบื้อง ขนมดอกจำเริญ ที่ใช้ความร้อนบนเตาไว้ในกลุ่มนี้ด้วย

6. ขนมที่ทำให้สุกด้วยการต้ม ขนมประเภทนี้จะใช้หม้อหรือกระทะต้มน้ำให้เดือดใส่ขนมลงไปจนสุกแล้วตักขึ้น นำมาคลุกหรือโรยมะพร้าว ได้แก่ ขนมถั่วแปบ ขนมต้ม ขนมเหนียว ขนมเรไร นอกจากนี้ยังรวมขนมประเภทนี้ ที่นิยมนำมาต้มกับกะทิ หรือใส่แป้งผสมเป็นขนมเปียก และขนมที่กินกับน้ำเชื่อมและน้ำกะทิ เช่น ก๋วยบวชชี มันแกวบวช สาคุเปียก ลอดช่อง ช่าหริ่ม

ความเป็นมาของขนมหวานพื้นเมืองจังหวัดเพชรบุรี

ขนมเมืองเพชร เป็นคำที่ใช้เรียกขนมที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเพชรบุรีซึ่งมีหลายชนิด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ขนมที่เป็นเอกลักษณ์ของเพชรบุรีคือขนมที่ทำมาจากตาลโตนด ขนมที่ทำจากตาลโตนดนี้ได้แก่ มีกล่าวถึงในบทสวดสุบินของเก่า ที่ว่าขนมเพชรบุรีใหญ่ล้นดีทั้งหวานมันผู้ดีเมืองเพชรนั้นขายยกย่องเป็นของดีเมืองเพชรนั้นขายยกย่องเป็นของดีโตนดเต้าและจาวตาลเป็นเครื่องหวานเพชรบุรีกินกับน้ำตาลอียของมากมีมาช่วยกิน ขนมที่ทำจากตาลโตนดที่สำคัญของเพชรบุรี ได้แก่

1. จาวตาลเชื่อมเป็นการนำจาวตาลระยะที่ 3 ซึ่งเนื้อของจาวตาลแข็งชุกคล้ายมะพร้าวแต่แน่นกว่า นำมาเชื่อมกับน้ำตาล นำไปเป็นส่วนประกอบของขนมอื่นได้อีก เช่น กินกับข้าวเหนียวมูน เป็นต้น

2. โตนดทอด นำจาวตาลเชื่อมมาชุบแป้งทอด เป็นขนมดั้งเดิมชนิดหนึ่ง

3. ขนมตาล ทำมาจากลูกตาลที่แก่และสุกอม นำเนื้อลูกตาลมายีแล้วนำไปผสมกับแป้งน้ำตาลโตนดและกะทิ คนเข้าให้เข้ากัน นำไปนึ่ง สุกแล้วโรยด้วยมะพร้าวขูดโรยงา

4. ตังเม นำน้ำตาลสดมาเคี่ยวให้งวดด้วยไฟแรงเพื่อทำเป็นน้ำตาลปึก ส่วนที่เป็นน้ำตาลเหนียวๆ จับอยู่ที่ขอบกระทะ เรียกตังเม ใสบ่ดองแห้งปาดขึ้นมาก็ได้เป็นขนมหวานอีกชนิดหนึ่งตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ขนมเมืองเพชรที่เป็นที่นิยม ได้แก่ ขนมขี้หนู มีชื่อเสียงมาก่อนขนมอื่น รัชกาลที่ 4 โปรดมาก ลักษณะเด่นของขนมขี้หนูเมืองเพชรคือ นุ่ม ไม่หวานจัด หอมด้วยกลิ่นดอกมะลิ โรยด้วยมะพร้าวขูดเป็นเส้นก่อนรับประทาน ปัจจุบันขนมขี้หนูเมืองเพชรเป็นขนมหารับประทานยาก ผู้ที่ทำได้ส่วนใหญ่อยู่ในวัยชรา

5. ข้าวเกรียบงาเป็นขนมที่ทำเป็นแผ่น แล้วนำไปตากแดดให้แห้ง จะรับประทานเลยหรือจะนำไปปิ้งก่อนก็ได้ ในระยะแรกใช้เพียงแป้งกับน้ำตาล ละเลงเป็นแผ่นใหญ่และหนากว่าในปัจจุบัน แต่ไม่เป็นที่นิยม จึงมีผู้ดัดแปลงใส่มะพร้าวหั่นเป็นแท่งขนาดเล็กลงไป และเพิ่มงาลงไปอีกอย่างหนึ่ง จึงเป็นข้าวเกรียบงาอย่างที่เห็นในปัจจุบัน

6. ขนมหม้อแกง มีรสหวานมันและต่างจากขนมหม้อแกงเมืองอื่นตรงที่เนื้อละเอียด แต่ไม่แน่นจนแข็ง ไม่จับเป็นก้อนหรือรุกรุน ไม่มีหอมเจียวโรยหน้า

จากประวัติความเป็นมาของขนมไทยและขนมพื้นบ้านเมืองเพชรบุรี ผู้ศึกษาขอสรุปว่าของหวานไทยหรือขนมพื้นเมืองไทย กล่าวได้ว่ามีอยู่คู่คนไทยมาช้านาน เพราะเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ บ่งบอกว่าคนไทยมีลักษณะนิสัยอย่างไร เนื่องด้วยขนมไทยแต่ละชนิด ล้วนมีเสน่ห์มีรสชาติที่แตกต่างกันออกไป แต่แฝงไว้ด้วยความละเมียดละไม ความวิจิตรบรรจง ขนมไทยยังสามารถสะท้อนให้เห็นว่าคนทำเป็นคนใจเย็น มีฝีมือเชิงศิลปะ จากขนมธรรมดาๆ ที่มีส่วนประกอบเพียงแป้งน้ำตาล และมะพร้าว สามารถดัดแปลงเป็นขนมได้หลายชนิด หลายรสชาติ ในสมัยโบราณคนไทยจะทำขนมเฉพาะวาระที่สำคัญเท่านั้น เป็นต้นว่า งานบุญ งานแต่งงาน งานเทศกาลต่างๆ หรืองานต้อนรับแขกคนสำคัญ เพราะขนมบางชนิดจำเป็นต้องใช้ทั้งกำลังคน ทั้งต้องอาศัยเวลาในการทำพอสมควร

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชวลิต สันถะโกมลและคณะ (2548) ได้ศึกษา เรื่อง รูปแบบเครือข่ายการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนในเขตพื้นที่ภาคกลางตะวันตก จังหวัดกาญจนบุรีรูปแบบเครือข่ายการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เพื่อการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนในเขตพื้นที่ ภาคกลางตะวันตก : ศึกษากรณีจังหวัดกาญจนบุรีมี ประชากรในการศึกษาประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารกลุ่มอาชีพและสมาชิกกลุ่มอาชีพรวม 8 กลุ่ม ซึ่งกระจายอยู่ใน 7 ตำบลของอำเภอบ่อพลอย อำเภอพนมทวน และอำเภอเมืองกาญจนบุรีรวม 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Deep Interview) เพื่อการศึกษาริบทและศักยภาพของกลุ่มอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า บริบทและศักยภาพของกลุ่มอาชีพทั้ง 8 กลุ่ม มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต การบริหารจัดการของคณะกรรมการบริหารกลุ่มและคุณสมบัติของสมาชิกกลุ่ม โดยยังไม่มีมีการดำเนินงานในรูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนแต่อย่างใด คณะผู้วิจัยได้จัดกระบวนการเพื่อพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้แก่ ประชากรกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย ด้วยการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ รวม 3 ครั้ง ระหว่างเดือนตุลาคม 2548 - เดือนมีนาคม 2549 เพื่อให้ประชากรกลุ่มเป้าหมายได้กำหนดรูปแบบเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนขึ้นเอง ทดลองปฏิบัติกิจกรรมในเครือข่ายร่วมกัน โดยการนำผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพที่เป็นสมาชิกเครือข่ายไปจัดจำหน่ายในพื้นที่ ทั้งในและนอกเขตจังหวัดกาญจนบุรี ผลการดำเนินกิจกรรมนับว่าประสบความสำเร็จในระดับปานกลางภายใต้การสนับสนุนด้านวิชาการ และให้คำปรึกษาของคณะผู้วิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีอย่างใกล้ชิด ผลการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนจังหวัดกาญจนบุรีพบว่า สมาชิกเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนมีการเรียนรู้การพัฒนาเครือข่ายกลุ่มผู้ผลิตโดยการจัดเป็นระบบในแต่ละด้าน ผลการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรเพื่อการสนับสนุนการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนพบว่า ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ส่วนระบบการติดตาม ประเมินและส่งเสริม สนับสนุนในเครือข่ายใช้การสื่อสารกันทางโทรศัพท์มือถือ และโทรศัพท์บ้านเป็นหลัก ศูนย์กลางฐานข้อมูลในการติดตาม ประเมินและส่งเสริม สนับสนุนในเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน คือ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด และสำนักงานเกษตรจังหวัดกาญจนบุรี

สุชาติ ศรีปทุม (2551) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการณ์และระดับความสามารถของกรรมการบริหารในการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนในเขตจังหวัดนครปฐมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เป้าหมายและสภาพการณ์การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน 2) ระดับความสามารถของกรรมการบริหารในการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน และ 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการณ์การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนในเขตจังหวัดนครปฐมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามตัวแปรสถานภาพส่วนบุคคล โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างประเมินระดับความคิดเห็นต่อเป้าหมายการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน สภาพการณ์การดำเนินงาน และระดับความสามารถของกรรมการบริหารในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์มาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกรรมการและสมาชิกวิสาหกิจชุมชนต่อสภาพการณ์การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครปฐมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามตัวแปรสถานภาพส่วนบุคคลพบว่า ตัวแปรสถานภาพส่วนบุคคลทุกตัวมีผลต่อการประเมินความคิดเห็นต่อสภาพการณ์การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนที่สังกัดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 งานวิจัยเสนอให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาประธานและ

กรรมการบริหารวิสาหกิจชุมชนให้มีความรู้และความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

ศศิกา พิทักษ์ศานต์ (2556) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติ กรณีศึกษาอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำวิสาหกิจชุมชน การมีส่วนร่วมของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน และความสำเร็จของการนำ นโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ส่วนความผูกพันต่อองค์กรของสมาชิก วิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด ภาวะผู้นำและ การมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ทิศทางบวก ระดับค่อนข้างสูง ภาวะผู้นำและความผูกพันต่อองค์กรมีความสัมพันธ์กันทิศทางบวก ระดับค่อนข้างสูง การมีส่วนร่วมและความผูกพันต่อองค์กร มีความสัมพันธ์ทิศทางบวก ระดับปานกลาง ภาวะผู้นำ และความสำเร็จของการนำนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กันทิศทางบวก ระดับค่อนข้างสูง การมีส่วนร่วมและความสำเร็จของการนำนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กันทิศทางบวก ระดับปานกลาง ความผูกพันต่อองค์กรและความสำเร็จของการนำ นโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันทิศทางบวก ระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า ความผูกพันต่อองค์กรของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน ภาวะผู้นำวิสาหกิจชุมชน และการมีส่วนร่วมของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนสามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติตามการพึ่งพาตนเองของวิสาหกิจชุมชนได้ร้อยละ 63.30

ธงพลพรหมสาขาณสกลนคร (2556) ได้ศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเขตลุ่มทะเลสาบสงขลา มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ 1) เพื่อศึกษาสภาวะการณ์ของวิสาหกิจชุมชนในเขตลุ่มทะเลสาบสงขลา 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเขตลุ่มทะเลสาบสงขลาและ 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเขตลุ่มทะเลสาบสงขลาโดยผู้วิจัยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการศึกษาเชิงสำรวจการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ประกอบการจำนวน 32 ราย ผลการศึกษา พบว่า สภาวะการณ์ของวิสาหกิจชุมชนพบว่าปัจจัยด้านการเมืองปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านสังคมเอื้ออำนวยต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนส่วนปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีและปัจจัยทางด้านนิเวศวิทยาเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานในด้านปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนมีดังนี้ปัญหาด้านการตลาดปัญหาด้านบัญชีและการเงินปัญหาด้านการผลิตปัญหาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศปัญหาด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และปัญหาด้านทุนการผลิตโดยแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนหน่วยงานภาครัฐเป็นหน่วยงานสำคัญของการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนทั้งในด้านการให้ความรู้การพัฒนาทักษะด้านต่างๆ การสนับสนุนด้านการตลาดและการกำหนดระเบียบต่างๆ เพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน

สุวัฒน์นิลดำ (2551) ได้ศึกษา เรื่อง การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนร้านจำหน่ายสินค้าศูนย์บริการทางหลวงเขาโพธิ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนร้านจำหน่ายสินค้าเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผลงานวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อทำความเข้าใจถึงปัจจัยที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จนโยบายรัฐทุนทางสังคมวัฒนธรรมชุมชนสัมพันธ์ภาพขององค์กรและเครือข่ายการจัดการความรู้แนวชุมชนปฏิบัติในองค์กรสู่การเป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านวิสาหกิจชุมชนเอกลักษณ์และศักยภาพในด้านต่างๆของสินค้าวิสาหกิจชุมชนมีผลการดำเนินงานขององค์กรและมียุทธศาสตร์แผนงานการจำหน่ายสินค้าสำหรับอุปสรรคปัญหาในการดำเนินงานขององค์กรคือมีพื้นที่จำกัดไม่เพียงพอต่อการรองรับจำนวนสินค้าบริการและลูกค้าทุนสำหรับการขยายการดำเนินงานขององค์กรผลการศึกษาพบว่ามี

ข้อจำกัดด้านศักยภาพของบุคลากรไม่พร้อมต่อการรองรับการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน ยังไม่มีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารหน่วยงานรัฐมีข้อจำกัดในการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจชุมชนด้าน แนวทางการแก้ไขในการดำเนินงานวิสาหกิจคือหน่วยงานรัฐควรเปิดโอกาสและพื้นที่ให้กับองค์กรและ ส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนทุนในการดำเนินงานพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการ เปลี่ยนแปลงและการแข่งขันจัดหาเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่เข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนการ ดำเนินงานควรมีการขยายพื้นที่หรือสาขาเพื่อการเติบโตของธุรกิจชุมชน

สุกัญญา อธิปอนันต์ (2550) ได้ศึกษา เรื่อง การวิจัยกลยุทธ์การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อการ พึ่งตนเอง ผลการศึกษาพบว่า 1) บริบทชุมชนและสถานการณ์วิสาหกิจชุมชน คนในชุมชนประกอบอาชีพ เกษตรเป็นหลัก แรกเริ่มเป็นกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร รวมกลุ่มกันเพื่อรับการสนับสนุนจาก ภาครัฐอุดหนุน จัดซื้อปัจจัยการผลิตและขอสนับสนุนเงินทุน มีการรวมตัวแบบหลวมๆ สมาชิกไม่ค่อยมี ส่วนร่วม มีเพียงผู้นำและแกนนำดำเนินการเป็นหลัก บางส่วนรวมกลุ่มกันเพื่อหารายได้เสริมและใช้เวลา ว่างให้เกิดประโยชน์ โดยทำกิจกรรมการผลิตและการแปรรูป มีทั้งการดำเนินการร่วมกันและแยกกันทำ เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและตลาด จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนเมื่อปี 2548 และได้รับ การประเมินศักยภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงดี 2) กระบวนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพึ่งตนเองที่ เหมาะสม แบ่งเป็น (1) ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการองค์กร ได้แก่ การทบทวนและปรับปรุง โครงสร้างองค์กร บทบาทหน้าที่ ภาระเบี่ยง ข้อตกลงร่วม การจัดระบบข้อมูล การทำบัญชี การพัฒนา ผู้นำและสมาชิกการพัฒนาการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม การสร้างคนรุ่นใหม่ การประชุมพบปะอย่าง ต่อเนื่อง (2) ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/กิจกรรม ได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลด้านการผลิต จัดทำ แผนพัฒนาการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการตลาด ค้นหาผู้รู้ รวบรวมภูมิ ปัญญา องค์ความรู้ พัฒนาระบบการผลิตและแปรรูปเพื่อให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มประสิทธิภาพ และรักษาสิ่งแวดล้อม พัฒนาบรรจุภัณฑ์และจัดระบบควบคุมคุณภาพมาตรฐาน (3) ด้านการพัฒนาการตลาด ได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลด้านการตลาด จัดทำแผนพัฒนา การตลาด สสำรวจตลาด ทดสอบผลิตภัณฑ์ ขยายช่องทางการตลาด ส่งเสริมการขาย สร้างความมั่นใจและ ประชาสัมพันธ์ (4) ด้านการพัฒนาเครือข่าย ได้แก่ การศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลเครือข่าย จัดทำแผน บูรณาการ กำหนดบทบาท ข้อตกลงร่วม การจัดกระบวนการเรียนรู้ เช่น การจัดเวทีเรียนรู้ ศึกษาดูงาน ทำแปลงเรียนรู้ ทดสอบและพัฒนา วางแผนการผลิตและการตลาด และ 3) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา วิสาหกิจชุมชนเพื่อการพึ่งตนเอง แบ่งเป็น (1) ปัจจัยภายในกลุ่ม ได้แก่ การมีส่วนร่วม ความเสียสละ สามัคคี ความร่วมมือของสมาชิกและครอบครัว การดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่อง การควบคุมคุณภาพสินค้า การพัฒนาความรู้/ภูมิปัญญา การพัฒนาผลิตภัณฑ์/กิจกรรมและการตลาด ศักยภาพของผู้นำและสมาชิก ของวิสาหกิจชุมชน (2) ปัจจัยในชุมชน ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน วัฒนธรรมและประเพณี โครงสร้างประชากรในชุมชน การพัฒนาคนรุ่นใหม่ ทรัพยากรที่มีในชุมชน การจ้างงานในชุมชน/รายได้ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการมีตลาดชุมชนรองรับ และ (3) ปัจจัย ภายนอกชุมชน ได้แก่ นโยบายรัฐ ระบบเสริมหนุน เครือข่าย กลไกทางการตลาด และการคมนาคม

ธวัชชัย บุญมี และคณะ (2555) ได้ศึกษา เรื่อง การวิจัยและพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านสัน ทราบต้นกอก ตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผลการประเมินด้านการ บริหารจัดการโดยเปรียบเทียบระหว่างก่อนดำเนินโครงการกับหลังดำเนินโครงการพบว่า ด้านการ วางแผนภาพรวมกลุ่มมีศักยภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.40 และ 2.75 ตามลำดับด้านการ

ดำเนินการพบว่าภาพรวมกลุ่มมีศักยภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.60 และ 2.81 ตามลำดับด้านการตรวจสอบพบว่า ภาพรวมกลุ่มมีศักยภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.47 และ 2.61 ตามลำดับด้านการปรับปรุงแก้ไขพบว่าภาพรวมกลุ่มมีศักยภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.56 และ 2.72 ตามลำดับระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.33 และหลังดำเนินโครงการกลุ่มมีศักยภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.56 สำหรับผลการประเมินด้านการผลิตพบว่าภาพรวมก่อนดำเนินโครงการกลุ่มมีศักยภาพในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.27 และหลังดำเนินโครงการกลุ่มมีศักยภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.50 โดยมีคะแนนผลการประเมินหลังดำเนินโครงการเพิ่มขึ้นทุกด้าน

กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 50 สมาชิกมีอายุเฉลี่ย 49.5 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 66.7 มีรายได้เฉลี่ย 6,666.67 บาทต่อเดือน โดยสมาชิกกลุ่มมีรายรับจากกลุ่มเฉลี่ย 1,833.33 บาทต่อเดือนมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากัน ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มมานาน 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66.7 ซึ่งส่วนใหญ่มีสถานะเป็นสมาชิกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 83.7 และทุกคนทำเป็นอาชีพเสริม

ผลการประเมินด้านการบริหารจัดการโดยเปรียบเทียบระหว่างก่อนดำเนินโครงการกับหลังดำเนินโครงการพบว่าด้านการวางแผนภาพรวมก่อนดำเนินโครงการกลุ่มมีศักยภาพในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.27 และหลังดำเนินโครงการกลุ่มมีศักยภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.53 ด้านการดำเนินการพบว่าภาพรวมกลุ่มมีศักยภาพในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.04 และ 2.17 ตามลำดับด้านการตรวจสอบพบว่าภาพรวมกลุ่มมีศักยภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.44 และ 2.56 ตามลำดับด้านการปรับปรุงแก้ไขพบว่าภาพรวมกลุ่มมีศักยภาพด้านการปรับปรุงแก้ไขในระดับดีมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.11 และ 2.44 ตามลำดับ โดยมีคะแนนผลการประเมินหลังดำเนินโครงการเพิ่มขึ้นทุกด้านส่วนผลการประเมินด้านการตลาดพบว่าภาพรวมกลุ่มมีศักยภาพในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.14 และ 2.31 ตามลำดับสำหรับผลการประเมินด้านการผลิตพบว่าภาพรวมก่อนดำเนินโครงการกลุ่มมีศักยภาพในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.04 และหลังดำเนินโครงการกลุ่มมีศักยภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.50 โดยมีคะแนนผลการประเมินหลังดำเนินโครงการเพิ่มขึ้นในทุกประเด็น

จักรพันธ์ โสมะเกษตริน (2555) ได้ศึกษา เรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัด ศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีด้านรูปแบบการบริหารจัดการการผลิต การเงินการบัญชี มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการผลิต และด้านการประสานงาน เป็นลำดับสุดท้าย และมีผลการพิจารณาการบริหารจัดการการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เป็นราย และปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนพบว่า ศักยภาพการบริหารการผลิตของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีด้านทุนดำเนินการ และด้านการพัฒนาการเรียนรู้ มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความรู้ของสมาชิก และด้านการจัดหาเงินทุนและทรัพยากรเป็นลำดับสุดท้าย จากการศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อเรียงตามลำดับพบว่า ปัจจัยด้านการควบคุม ด้านการวางแผน ด้านการประสานงาน ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการบังคับบัญชา ด้านการเงินการบัญชี ด้านการจัด

องค์การ ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัด ศรีสะเกษ กล่าวคือ เมื่อปัจจัยการบริหารจัดการทั้ง 8 ด้านเพิ่มขึ้น จะทำให้ศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ เพิ่มขึ้นด้วยตามลำดับ โดยมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ ถึงร้อยละ 97.60

รฐชัยทนต์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล กับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน คือ ได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้นำไปปฏิบัติในระดับครอบครัว ชุมชน ยังไม่ขยายกว้างออกไป ซึ่งสรุปได้ว่า ดังนี้ คือโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านความ พอประมาณ (รู้จักความพอดี อยู่พอดี กินพอดีตามอัตภาพ ฟุ้งตนเอง ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีคุณธรรม ด้วยความพอเพียง) ความมีเหตุผล (ความเข้าใจด้วยเหตุ และผลอย่างเหมาะสมจากความรู้ ภูมิปัญญา สังคม วัฒนธรรมในท้องถิ่น มาปรับแก้ปัญหาและฟุ้งตนเอง ให้ได้อย่างรอบคอบ) ด้านความมีภูมิคุ้มกัน (การเตรียมพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นต่อโครงการกิจกรรมต่างๆ และการ ดำเนินงานของชุมชนเพื่อตอบสนองปัญหาโดยคำนึงถึงความ เป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ อย่าง แท้จริงที่คาดว่าจะเกิดในอนาคตทั้งใกล้และไกล) ด้านความรอบรู้ (การมีความรู้ร่วมกันในการ จัดการดำเนินชีวิตเศรษฐกิจ หนี้สิน ดิน น้ำ ป่า ข้าวปลาอาหาร การออม การผลิต การบริโภค การ ลงทุน สุขภาพ สิ่งแวดล้อมทั้งด้านข่าวสารและเทคโนโลยี) ด้านคุณธรรม (การ ฟังพาช่วยเหลือกันมี ความซื่อสัตย์ สุจริต ความอดทน ความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต) พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหาร ส่วนตำบล กับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษา องค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล โดย ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

อิรวาวัฒน์ ชมระกา (2556) ได้ศึกษา เรื่องรูปแบบเครือข่ายการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนผ้าทอในเขต จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการศึกษาพบว่า วิสาหกิจชุมชนประเภทผ้าทอของจังหวัดอุตรดิตถ์ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนนับตั้งแต่พัฒนาชุมชนจังหวัด เกษตรจังหวัด สหกรณ์ จังหวัด ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ปัญหาของวิสาหกิจชุมชนประเภทผ้าทอในจังหวัดอุตรดิตถ์ ได้แก่ มี ต้นทุนในการผลิตผ้า ต้นทุนต่อหน่วยสูง ผ้าทอขาดจิตวิญญาณของผู้ผลิต (ผู้ทอ) ชุมชนไม่ มีส่วนร่วมใน การคิด วางแผน การดำเนินงาน การบริหารจัดการ ลักษณะของกลุ่มส่วนใหญ่เป็นลักษณะ “จัดตั้ง” จากหน่วยงานราชการซึ่งทำให้เกิดความไม่เข้มแข็งและยั่งยืน การบริหารจัดการ ของส่วนราชการ มี เกณฑ์ที่ไม่ชัดเจน เช่น สาธารณชุมชน กับพัฒนาชุมชน (อย. กับภูมิปัญญาท้องถิ่น) ขัดแย้งกันหน่วยงาน ต่างๆ ทำงานเพื่อผลงานของตนเองไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อชุมชน ศูนย์จัดแสดงสินค้าประเภทผ้าทอ ไม่ เหมาะสมกับชนิดของผ้าแต่ละชนิด แรงงานต่างด้าว (ลาว) มี ฝีมือในการทอผ้า มากกว่าคนไทย ไม่มี ฐานข้อมูลกลุ่มผู้ผลิตผ้า กลุ่มผู้ผลิตผ้ามากขึ้น แต่ผู้บริโภค น้อยลงหรืออิมตัว มีการส่งเสริมการส่งออก ค่อนข้างน้อย การพัฒนาคุณภาพของสินค้ามีเงื่อนไขที่ไม่ สอดคล้องกับชุมชน ไม่สอดคล้องกับภูมิปัญญา ท้องถิ่น การผลิตสินค้าไม่ทันตามต้องการ (กำลัง การผลิตไม่สม่ำเสมอ) การผลิตในปริมาณมาก ส่งผลให้ สินค้าไม่มีคุณภาพ สินค้าที่ขายได้ราคาต่ำไม่คุ้มทุน และใช้ทรัพยากรในบางชุมชนไม่เหมาะสมและส่งผล

เสียดสภาพแวดล้อมแนวทางการพัฒนา คือ ทำการเก็บข้อมูลความต้องการและพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด สินค้าอิมพอร์ต ไข่มุกกลุ่ตั่ว ไข่มุกกลุ่ตั่ว สร้างความแตกต่าง และเน้นการสร้างรูปแบบใหม่ขอสินค้า พัฒนาบรรจุภัณฑ์ (สวยงาม เหมาะสม รักษา คุณภาพมาตรฐานของสินค้าและสะดวกต่อการขนย้ายขนส่ง) ควรมีการศึกษาและเก็บรักษา รูปแบบ/วิธีการทอผ้าลายโบราณจากผู้เฒ่าผู้แก่ บรรจุงูรูกิจชุมชนเข้าในหลักสูตรของ สถาบันการศึกษา พัฒนาสินค้าแบบครบวงจรอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการอบรมด้านการตลาดแก่ กลุ่มผู้ผลิต กลุ่มชุมชน

ฐานันดร ปูนิล (2556) ได้ทำการศึกษา เรื่องบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ต่อการส่งเสริมการพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อศึกษาการส่งเสริมการพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการแสดงบทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท/การแสดงออกของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าบทบาท/การแสดงออกของผู้นำอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน ทั้งในฐานะเป็นผู้ก่อกระบวนการในฐานะเป็นผู้เชื่อมประสานเครือข่ายและในฐานะเป็นผู้เร่งประชาชนที่มีสภาพแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ และรายได้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุงไม่แตกต่างกันส่วนประชาชนที่มีการศึกษาและอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุงโดยรวมแตกต่างกันปัญหาในการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงคือ กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญและให้ความเอาใจใส่กับการบริหารจัดการภายในท้องถิ่นมากกว่าการพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ผลกระทบคือชาวบ้านหรือกลุ่มประชาชนที่เป็นกลุ่มธุรกิจกลุ่มสตรีแม่บ้านที่ผลิตสินค้าต่างๆ ออกมาไม่มีระบบเครือข่ายเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งมารองรับในการผลิตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรประชาสัมพันธ์กระบวนการจัดทำแผนงาน/โครงการต่างๆ ให้ชาวบ้านกลุ่มธุรกิจกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน/โครงการต่างๆ ของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อตัวแผนงาน/โครงการจะได้มีความหลากหลายและสามารถแก้ไขปัญหาให้กับชาวบ้านกลุ่มธุรกิจชุมชนได้อย่างแท้จริงและมีความต่อเนื่องในการปฏิบัติ

2.8 กรอบแนวความคิด

2.9 สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จังหวัดเพชรบุรีมีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา: ชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน: กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้รับทราบทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการมีบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ตำบลนาพันสาม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ผู้ศึกษากำหนดรายละเอียดในการนำเสนอ โดยมีขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปและมีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรเขตอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 3,755 คน (อ้างอิงจากงานทะเบียน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 15พฤศจิกายน2558)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 361 คน ผู้วิจัยได้ใช้สูตรกำหนดขนาดตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970, p. 725) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5%และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากร
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าสูตร} \quad n &= \frac{3,755}{1+3,755 (.05)^2} \\ &= 361.75 \text{ คน} \end{aligned}$$

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษา โดยได้แบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ ด้านการตรวจสอบและด้านการปรับปรุงแก้ไข โดยเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ดังนี้

ระดับความเห็นด้วย	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

3.2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษา โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถาม โดยมีประเด็นสำคัญตามกรอบแนวคิดในการศึกษาที่ประยุกต์จากแนวคิดของ Damming ได้แก่ การวางแผน การดำเนินการ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งปรับปรุงพัฒนาแบบสอบถามเป็นลักษณะแบบมาตราประมาณค่า
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำ

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 คน คือ นายโรม โสนาค พัฒนาการตำบลนาพันสาม อำเภอเมือง นายวรวิสูตร ฉิมพาลี ปลัดตำบลนาพันสาม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี และนางสาวสุวรรณาตรีสิทธิเดช พัฒนาการตำบลนาพันสาม อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Object Congruence Index : IOC) เท่ากับ 1
2. นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try - Out) กับประชาชนเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 ชุด
3. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยโปรแกรม SPSS ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) เท่ากับ .855

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาขอขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารในเขตตำบลนาพันสาม อำเภอเมืองในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้ศึกษาติดต่อผู้นำชุมชนในเขตตำบลนาพันสาม อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี เพื่อชี้แจงและขอความร่วมมือเพื่อดำเนินการแจกแบบสอบถาม จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 ชุด เพื่อทำการตอบแบบสอบถามและส่งคืนให้กับผู้ศึกษาระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 30 วัน
4. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละชุด มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 361 ชุด ที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ ผู้ศึกษานำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน (ชนมไทยเพชรบุรี) วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อและรายด้าน การแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ในการคำนวณน้ำหนักคะแนนกำหนดดังนี้คำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคำตอบแต่ละด้าน และแต่ละข้อ แล้วแปลผลตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981, PP. 98) ซึ่งมีค่าคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนมีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี จำแนกตามสถานภาพของประชาชนใช้การทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่าเอฟ(F-Test, One-Way ANOVA) และเมื่อพบว่าความแปรปรวนมีความแตกต่างกันจึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี LSD

บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ รายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ทำการศึกษา

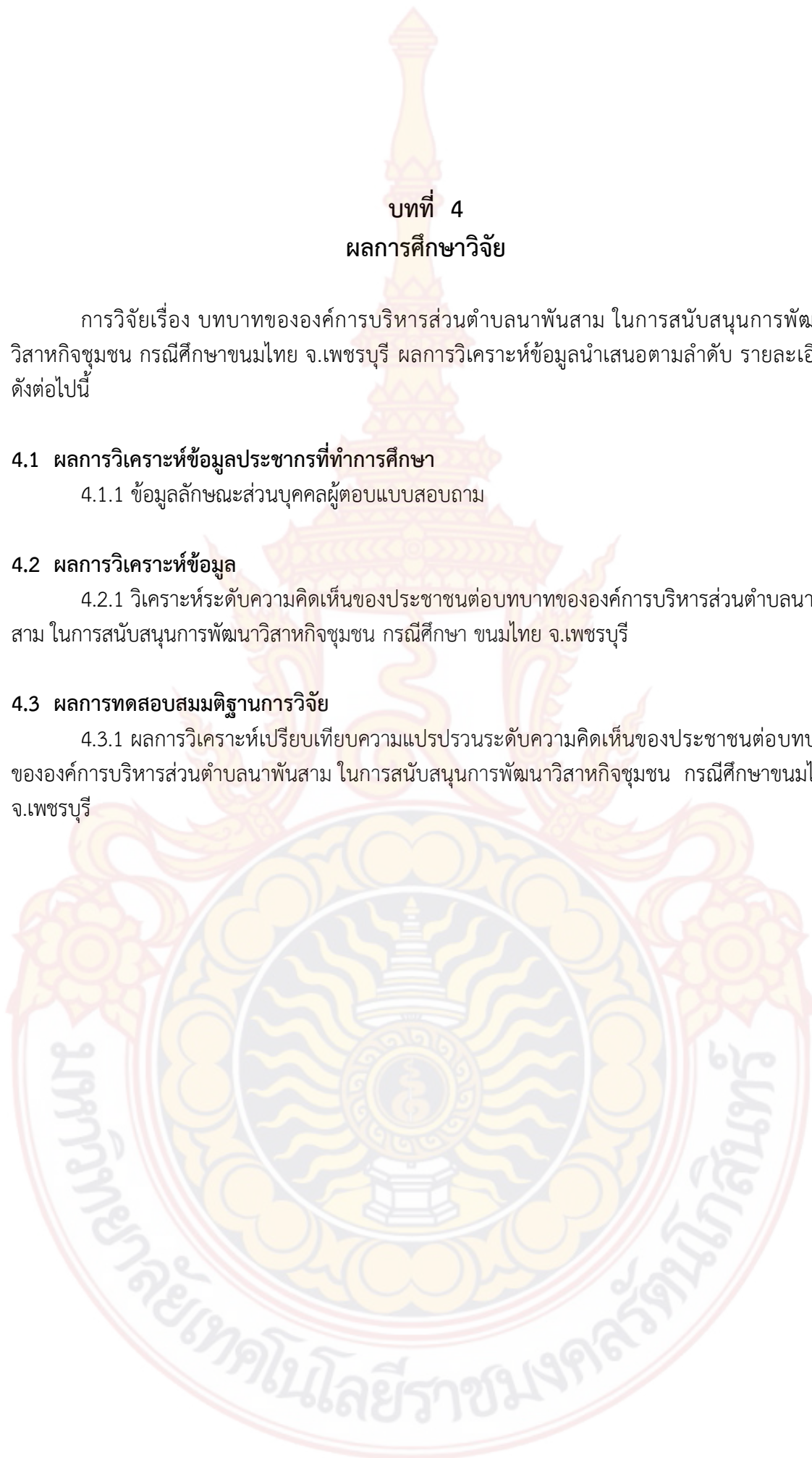
4.1.1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ทำการศึกษา

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ทำการศึกษา แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	148	41.0
หญิง	213	59.0
อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	31	8.6
21-31ปี	117	32.4
31-40ปี	112	31.0
มากกว่า 41 ปี	101	28.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	67	18.6
มัธยมศึกษา	152	42.1
ปริญญาตรี	110	30.5
สูงกว่าปริญญาตรี	32	8.9
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	34	9.4
5,001-10,000 บาท	159	44.0
10,001-20,000 บาท	131	36.3
20,000 บาทขึ้นไป	37	10.2
อาชีพ		
ข้าราชการ	63	17.5
ค้าขาย	112	31.0
พนักงานบริษัท	86	23.8
เกษตรกร	100	27.7
ระยะเวลาที่อยู่อาศัย		
น้อยกว่า 1 ปี	2	0.6
1-5 ปี	33	9.1
6-10 ปี	46	12.7
11 ปีขึ้นไป	280	77.6
รวม	361	100.00

จากตารางที่ 1. พบผลการศึกษาดังนี้
ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 213 คน คิดเป็น ร้อยละ 59.0 และเพศชาย จำนวน 148 คน คิดเป็น ร้อยละ 41.0

อายุ ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาคืออายุระหว่าง 21 - 40 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ถัดมาคืออายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และอายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 152 คน คิดเป็น ร้อยละ 42.1 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ถัดมาที่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็น ร้อยละ 8.9 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประชาชน ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 ถัดมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็น ร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

อาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 ถัดมาเป็นพนักงานบริษัท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 และเป็นข้าราชการ จำนวน 63 คน คิดเป็น ร้อยละ 17.5 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่พักอาศัย ประชาชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 รองลงมา 6-10 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ถัดมาอาศัยอยู่ 2-5 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และอาศัยอยู่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ขนมไทย จ.เพชรบุรี ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงแก้ไข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ในภาพรวม

ข้อ	บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ค่าสถิติ		แปลผล	ลำดับ
		\bar{X}	S.D.		
1	ด้านการวางแผน	3.86	0.66	มาก	1
2	ด้านการดำเนินการ	3.84	0.60	มาก	2
3	ด้านการตรวจสอบ	3.82	0.62	มาก	3
4	ด้านการปรับปรุงแก้ไข	3.75	0.68	มาก	4
	รวม	3.83	0.60	มาก	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.83 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า

ข้อ 1. ด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.86 รองลงมาคือ ข้อ 2. ด้านการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.84 ถัดมาคือ ข้อ 3. ด้านการตรวจสอบ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.82 และ ข้อ 4. ด้านการปรับปรุงแก้ไข อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการวางแผน

ข้อ	บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ค่าสถิติ		แปลผล	ลำดับ
		\bar{X}	S.D.		
1	อบต. กำหนดการช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	3.89	0.75	มาก	2
2	อบต. มีความชัดเจนในการแจ้งต่อวิสาหกิจชุมชนว่าจะมีบทบาทในการสนับสนุน	3.88	0.73	มาก	3
3	อบต. กำหนดบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนชนมไทย จ.เพชรบุรี	3.91	0.69	มาก	1
4	อบต. กำหนดใช้งบประมาณเพื่อการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน ชนมไทย จ.เพชรบุรี ให้ชุมชนรับทราบ	3.86	0.76	มาก	4

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ค่าสถิติ		แปลผล	ลำดับ
		\bar{X}	S.D.		
5	อบต. แสดงจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน	3.85	0.72	มาก	5
	รวม	3.86	0.66	มาก	

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.86 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อ 3. อบต. กำหนดบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.91 รองลงมาคือ ข้อ 1. อบต. กำหนดการช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.89 ถัดมาคือ ข้อ 2. อบต. มีความชัดเจนในการแจ้งต่อวิสาหกิจชุมชนว่าจะมีบทบาทในการสนับสนุนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.88 ต่อมาข้อ 4. อบต. กำหนดใช้งบประมาณเพื่อการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ให้ชุมชนรับทราบ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.86 และ ข้อ 5. อบต. แสดงจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการดำเนินการ

ข้อ	บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ค่าสถิติ		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
6	อบต. มีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม	3.84	0.72	มาก
7	อบต. ดำเนินการสนับสนุนพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจร	3.86	0.68	มาก
8	เจ้าหน้าที่ อบต. นำแผนสนับสนุนการพัฒนาไปปฏิบัติด้วยความช่วยเหลือจากคณะกรรมการ อบต.	3.80	0.71	มาก
9	อบต. ดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนตามแผนที่กำหนด	3.81	0.73	มาก
10	คณะกรรมการ อบต. มีบทบาทในการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนด้วยการจัดสรรทรัพยากร	3.87	0.70	มาก
	รวม	3.84	0.60	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาขอนแก่น จ.เพชรบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 3.84 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่าข้อ 10. คณะกรรมการ อบต. มีบทบาทในการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนด้วยการจัดสรรทรัพยากรอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 3.87 รองลงมาคือ ข้อ 7. อบต. ดำเนินการสนับสนุนพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.86 ถัดมาคือ ข้อ 6. อบต. มีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างเป็นรูปธรรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.84 ข้อ 9.อบต.ดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนตามแผนที่กำหนดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.81 และ ข้อ 8. เจ้าหน้าที่ อบต. นำแผนสนับสนุนการพัฒนาไปปฏิบัติด้วยความช่วยเหลือจากคณะกรรมการ อบต. อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาขอนแก่น จ.เพชรบุรี ด้านการตรวจสอบ

ข้อ	บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ค่าสถิติ		แปลผล	ลำดับ
		\bar{X}	S.D.		
11	คณะกรรมการ อบต. ปฏิบัติตามแผนการสนับสนุนการพัฒนาที่วางไว้	3.85	0.71	มาก	1
12	ความชัดเจนของแผนงานการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	3.84	0.74	มาก	2
13	การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้บรรลุเป้าหมาย	3.82	0.72	มาก	3
14	ความถูกต้องของการปฏิบัติงานสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	3.81	0.72	มาก	4
15	เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	3.79	0.68	มาก	5
	รวม	3.82	0.62	มาก	

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาขอนแก่น จ.เพชรบุรี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.82 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อ 11. คณะกรรมการ อบต. ปฏิบัติตามแผนการสนับสนุนการพัฒนาที่วางไว้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.85 รองลงมาคือ ข้อ 12. ความชัดเจนของแผนงานการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมาก มี

ค่าเฉลี่ย = 3.84 ถัดมาคือ ข้อ 13. การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้บรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.82 ต่อมา ข้อ 14. ความถูกต้องของการปฏิบัติงานสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.81 และข้อ 15. เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ร้อยละและค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล นานาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการปรับปรุงแก้ไข

ข้อ	บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ค่าสถิติ		แปลผล	ลำดับ
		\bar{X}	S.D.		
16	นำผลการตรวจสอบมาแก้ไข	3.74	0.74	มาก	5
17	มียอมรับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	3.77	0.76	มาก	2
18	ให้ชุมชนร่วมปรับปรุงแก้ไข	3.76	0.77	มาก	3
19	ให้ชุมชนร่วมกำหนดเป้าหมาย	3.83	0.75	มาก	1
20	คณะกรรมการ อบต. เป็นผู้นำการปรับปรุงแก้ไข	3.75	0.73	มาก	4
	รวม	3.75	0.68	มาก	

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนานาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา:ชนมไทย จ.เพชรบุรี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.75 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อ 19. ให้ชุมชนร่วมกำหนดเป้าหมายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.83 รองลงมาคือ ข้อ 17. มียอมรับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ถัดมาคือ ข้อ 18. ให้ชุมชนร่วมปรับปรุงแก้ไขอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.76 ต่อมาข้อ 20. คณะกรรมการ อบต. เป็นผู้นำการปรับปรุงแก้ไขอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.75 และ ข้อ 16. นำผลการตรวจสอบมาแก้ไขอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.74 ตามลำดับ

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนานาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านภูมิหลัง ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตามคือบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนานาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา

ชนมไทย จ.เพชรบุรี เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแปรปรวนหาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการทางสถิติที่แตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร

จากสมมติฐานข้อที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม บทบาทการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี เมื่อพิจารณาจากลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 “กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา :ชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี กับเพศ ในภาพรวม

บทบาท อบต. ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ชาย (n=148)		หญิง (n=213)		t- value	Sig
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1. ด้านการวางแผน	3.89	0.66	3.84	0.65	0.691	0.886
2. ด้านทักษะการบุคคลเข้าทำงาน	3.91	0.62	3.80	0.59	1.685	0.790
3. ด้านการตรวจสอบ	3.87	0.59	3.78	0.64	1.364	0.151
4. ด้านการปรับปรุง	3.82	0.67	3.70	0.68	1.540	0.241
รวม	3.86	0.63	3.81	0.58	0.757	0.789

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี กับเพศ ในภาพรวม พบว่า มีค่า $t = 0.757$ และ ค่า $Sig. = 0.789$ ซึ่งค่า $Sig.$ มีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 **ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1**

สมมติฐานที่ 2 “กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านอายุ

บทบาทของ อบต. ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	0.385	3	0.128		
	ภายในกลุ่ม	156.496	357	0.438	0.293	0.831
	รวม	156.881	360			
ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	2.424	3	0.808		
	ภายในกลุ่ม	130.697	357	0.366	2.207	0.087
	รวม	133.120	360			
ด้านการตรวจสอบ	ระหว่างกลุ่ม	0.923	3	0.308		
	ภายในกลุ่ม	139.303	357	0.390	0.788	0.501
	รวม	140.226	360			
ด้านการปรับปรุงแก้ไข	ระหว่างกลุ่ม	0.335	3	0.112		
	ภายในกลุ่ม	166.719	357	0.467	0.239	0.869
	รวม	167.054	360			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.052	3	0.351		
	ภายในกลุ่ม	132.059	357	0.370	0.948	0.417
	รวม	133.111	360			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนม

ไทย จ.เพชรบุรี กับอายุในภาพรวม พบว่า มีค่า $F = 0.948$ และค่า Sig. = 0.417 ซึ่งค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ครัวเรือนศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 “กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ครัวเรือนศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ครัวเรือนศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ครัวเรือนศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชน

บทบาทของ อบต. ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	2.919	3	0.973		
	ภายในกลุ่ม	153.962	357	0.431	2.256	0.082
	รวม	156.881	360			
ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	5.355	3	1.785		
	ภายในกลุ่ม	127.766	357	0.359	4.987	0.002*
	รวม	133.120	360			
ด้านการตรวจสอบ	ระหว่างกลุ่ม	2.162	3	0.721		
	ภายในกลุ่ม	138.064	357	0.387	1.863	0.135
	รวม	140.226	360			
ด้านการปรับปรุงแก้ไข	ระหว่างกลุ่ม	2.689	3	0.896		
	ภายในกลุ่ม	164.365	357	0.460	1.947	0.122
	รวม	167.054	360			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.505	3	0.835		
	ภายในกลุ่ม	130.606	357	0.366	2.283	0.079
	รวม	133.111	360			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการศึกษา ในภาพรวม พบว่า มีค่า $F = 2.283$ และค่า $Sig. = 0.079$ ซึ่งค่า $Sig.$ มีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 “กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่าง

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

บทบาทของ อบต. ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	4.753	3	1.584		
	ภายในกลุ่ม	152.128	357	0.426	3.718	0.012*
	รวม	156.881	360			
ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	6.898	3	2.299		
	ภายในกลุ่ม	126.222	357	0.354	6.504	0.000*
	รวม	133.120	360			
ด้านการตรวจสอบ	ระหว่างกลุ่ม	3.671	3	1.224		
	ภายในกลุ่ม	136.555	357	0.383	3.199	0.024*
	รวม	140.226	360			

ตารางที่ 10 (ต่อ)

บทบาทของ อบต. ในการ สนับสนุนการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการปรับปรุงแก้ไข	ระหว่างกลุ่ม	2.874	3	0.958		
	ภายในกลุ่ม	164.180	357	0.460	3.083	0.019*
	รวม	167.054	360			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.032	3	1.344		
	ภายในกลุ่ม	129.078	357	0.362	3.718	0.012*
	รวม	133.111	360			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชุมชนไทย จ.เพชรบุรี ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ในภาพรวม พบว่า มีค่า $F = 3.718$ และค่า $Sig. = 0.012^*$ ซึ่งค่า $Sig.$ มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชุมชนไทย จ.เพชรบุรี **แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4**

ดังนั้นจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ LSD ผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	>5,000 บาท	5,001-10,000	10,001-20,000	20,001 บาทขึ้นไป
		3.54	3.80	3.91	3.90
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.54	-	-0.264*	-0.371*	-0.361*
5,001-10,000 บาท	3.80		-		
10,001-20,000 บาท	3.91			-	
20,001 บาทขึ้นไป	3.90				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท , 10,001-20,000 บาท และ 20,001 บาท ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5 “ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านอาชีพ

บทบาทของ อบต. ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	4.951	3	1.650		
	ภายในกลุ่ม	151.929	357	0.426	3.878	0.009*
	รวม	156.881	360			
ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	7.173	3	2.391		
	ภายในกลุ่ม	125.948	357	0.353	6.777	0.000*
	รวม	133.120	360			
ด้านการตรวจสอบ	ระหว่างกลุ่ม	3.381	3	1.127		
	ภายในกลุ่ม	136.845	357	0.383	2.940	0.033*
	รวม	140.226	360			
ด้านการปรับปรุงแก้ไข	ระหว่างกลุ่ม	3.097	3	1.032		
	ภายในกลุ่ม	163.957	357	0.459	2.248	0.082
	รวม	167.054	360			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.761	3	1.587		
	ภายในกลุ่ม	128.350	357	0.360	4.414	0.005*
	รวม	133.111	360			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่12 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านอาชีพ ในภาพรวม พบว่า มีค่า $F = 4.414$ และ ค่า $Sig. = 0.005^*$ ซึ่งค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี **แตกต่างกัน** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

ดังนั้นจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ LSD ผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{X}	ข้าราชการ	ค้าขาย	พนักงานบริษัท	เกษตรกร
		3.97	3.92	3.78	3.68
ข้าราชการ	3.97	-			0.296*
ค้าขาย	3.92		-		0.244*
พนักงานบริษัท	3.78			-	
เกษตรกร	3.68				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับราชการ มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างเกษตรกร และกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกับกลุ่มอาชีพเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6 “กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”

H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านระยะเวลาที่อยู่อาศัย

บทบาทของ อบต. ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	4.974	3	1.658		
	ภายในกลุ่ม	151.906	357	0.426	3.897	0.009*
	รวม	156.881	360			
ด้านการดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	5.747	3	1.916		
	ภายในกลุ่ม	127.374	357	0.357	5.369	0.001*
	รวม	133.120	360			
ด้านการตรวจสอบ	ระหว่างกลุ่ม	1.996	3	0.665		
	ภายในกลุ่ม	138.230	357	0.387	1.718	0.163
	รวม	140.226	360			
ด้านการปรับปรุงแก้ไข	ระหว่างกลุ่ม	9.269	3	3.090		
	ภายในกลุ่ม	157.786	357	0.442	6.990	0.000*
	รวม	167.054	360			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.689	3	1.563		
	ภายในกลุ่ม	128.422	357	0.360	4.345	0.005*
	รวม	133.111	360			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านระยะเวลาที่อยู่อาศัย ในภาพรวม พบว่า มีค่า $F = 4.345$ และค่า $Sig. = 0.005^*$ ซึ่งค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6

ดังนั้นจึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ LSD ผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ภูมิศึกษา ชนมไทย จ. เพชรบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่พักอาศัยรายคู่

ระยะเวลาที่พักอาศัย	\bar{X}	น้อยกว่า 1 ปี	2-5 ปี	6-10 ปี	11 ปีขึ้นไป
		3.00	3.80	4.08	3.80
น้อยกว่า 1 ปี	3.00	-		-1.086*	
2-5 ปี	3.80		-	-0.283*	
6-10ปี	4.08			-	0.286*
11ปีขึ้นไป	3.80				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่น้อยกว่า 1 ปี มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนภูมิศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ 6-10 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ 2-5 ปี มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ภูมิศึกษาชนมไทย จ. เพชรบุรี แตกต่างกับกลุ่มที่พักอาศัยอยู่ 6-10 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ 6-10 ปี มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ภูมิศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี แตกต่างกับกลุ่มที่พักอาศัยอยู่ 11 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 16 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน (H_0)	ผลลัพธ์การทดสอบ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
“เพศ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ภูมิศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	ไม่แตกต่างกัน	/	
สมมติฐาน (H_0)	ผลลัพธ์การทดสอบ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
“อายุ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ภูมิศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	ไม่แตกต่างกัน	/	
“การศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนภูมิศึกษา ชนมไทย จ. เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	ไม่แตกต่างกัน	/	

ตารางที่ 16 (ต่อ)

สมมติฐาน (H ₀)	ผลลัพธ์การทดสอบ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
“รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ. เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05		/
“อาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจกรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05		/
“ระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05		/

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน : กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนโดยพิจารณาจากลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลโดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม จำนวน 3,755 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการ ทดสอบ One Way ANOVA -F (F-test) และพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ LSD สามารถสรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา: ชนมไทย จ.เพชรบุรี สรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 213 คน คิดเป็น ร้อยละ 59.0 และเพศชาย จำนวน 148 คน คิดเป็น ร้อยละ 41.0

อายุ ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาคืออายุระหว่าง 21 – 40 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ถัดมาคืออายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และอายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ถัดมาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 และระดับสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประชาชน ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 5,000–10,000 บาท จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 10,001–20,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 ถัดมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็น ร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

อาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 ถัดมาเป็นพนักงานบริษัท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 และเป็นข้าราชการ จำนวน 63 คน คิดเป็น ร้อยละ 17.5 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่พักอาศัย ประชาชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 280 คน คิดเป็น ร้อยละ 77.6 รองลงมา 6-10 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ถัดมาอาศัยอยู่ 2-5 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และอาศัยอยู่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

5.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงแก้ไข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.83 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อ 1. ด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.86 รองลงมาคือ ข้อ 2. ด้านการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.84 ถัดมาคือ ข้อ 3. ด้านการตรวจสอบ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.82 และ ข้อ 4. ด้านการปรับปรุงแก้ไข อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.75 ตามลำดับ

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการวางแผน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.86 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อ 3. อบรม. กำหนดบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา:ชนมไทย จ.เพชรบุรี อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 3.91 รองลงมาคือ ข้อ 1. อบรม. กำหนดการช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.89 ถัดมาคือ ข้อ 2. อบรม. มีความชัดเจนในการแจ้งต่อวิสาหกิจชุมชนว่าจะมีบทบาทในการสนับสนุนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.88 ต่อมาข้อ 4.อบรม. กำหนดใช้งบประมาณเพื่อการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ให้ชุมชนรับทราบ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.86 และ ข้อ 5. อบรม. แสดงจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.85 ตามลำดับ

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการดำเนินการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 3.84 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่าข้อ 10. คณะกรรมการ อบรม. มีบทบาทในการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนด้วยการจัดสรรทรัพยากรอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย = 3.87 รองลงมาคือ ข้อ 7. อบรม.ดำเนินการสนับสนุนพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.86 ถัดมาคือ ข้อ 6. อบรม. มีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างเป็นรูปธรรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.84 ข้อ 9.อบรม.ดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนตามแผนที่กำหนดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.81 และ ข้อ 8. เจ้าหน้าที่ อบรม. นำแผน

สนับสนุนการพัฒนาไปปฏิบัติด้วยความช่วยเหลือจากคณะกรรมการอบต. อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.80 ตามลำดับ

5.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา:ชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการตรวจสอบ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.82 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อ 11. คณะกรรมการ อบต. ปฏิบัติตามแผนการสนับสนุนการพัฒนาที่วางไว้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.85 รองลงมาคือ ข้อ 12. ความชัดเจนของแผนงานการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.84 ถัดมาคือ ข้อ 13. การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้บรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.82 ต่อมาข้อ 14. ความถูกต้องของการปฏิบัติงานสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.81 และ ข้อ 15. เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 ตามลำดับ

5.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ด้านการปรับปรุงแก้ไข ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.75 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อ 19. ให้ชุมชนร่วมกำหนดเป้าหมายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.83 รองลงมาคือ ข้อ 17. มียอมรับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ถัดมาคือ ข้อ 18. ให้ชุมชนร่วมปรับปรุงแก้ไขอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.76 ต่อมาข้อ 20. คณะกรรมการ อบต. เป็นผู้นำการปรับปรุงแก้ไขอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.75 และ ข้อ 16. นำผลการตรวจสอบมาแก้ไขอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.1 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน (H ₀)	ผลลัพธ์การทดสอบ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
“เพศ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	ไม่แตกต่างกัน	/	
“อายุ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	ไม่แตกต่างกัน	/	
“การศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจ กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	ไม่แตกต่างกัน	/	

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

สมมติฐาน (H ₀)	ผลลัพธ์การทดสอบ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
“รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05		/
“อาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05		/
“ระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ไม่แตกต่างกัน”	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05		/

5.3 อภิปรายผล

1. การศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อ 1. ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ข้อ 2. ด้านการดำเนินการ ถัดมาคือ ข้อ 3. ด้านการตรวจสอบ และ ข้อ 4. ด้านการปรับปรุงแก้ไข ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐานันดร ปูนิล (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่องบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง พบว่า ประชาชนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท/การแสดงผลของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.86 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า อบต. กำหนดบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี อยู่ในระดับ รองลงมาคือ กำหนดการช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน อยู่ในระดับมาก . อบต. มีความชัดเจนในการแจ้งต่อวิสาหกิจชุมชนว่าจะมีบทบาทในการสนับสนุนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.88 ต่อมาข้อ 4.อบต. กำหนดค่าใช้จ่ายประมาณเพื่อการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย บุญมี และคณะ (2555) ได้ศึกษาการวิจัยและพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านสันทรายต้นกอก ตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การประเมินศักยภาพการบริหาร

จัดการของกลุ่ม กลุ่มกิจกรรมสปีชังยแก้กว้าง พบว่า .ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงแก้ไข โดยรวมพบว่ากลุ่มมีศักยภาพในอยู่ระดับดี และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ และยังสอดคล้องกับงานวิจัย ทตนนท์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล กับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน พบว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน คือ ได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้นำไปปฏิบัติในระดับครอบครัว ชุมชนยังไม่ขยายกว้างออกไป โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน นอกจากนี้ยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพันธ์ โสมเกษตริน (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชน โดยรวมมีรูปแบบการบริหารจัดการการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชน อยู่ในระดับมากโดยแนวทางการเพิ่มศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ ด้านการวางแผน และด้านการจัดการ ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการบริหารการผลิตกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งตรงกับการศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ชนมไทย จ.เพชรบุรี

1.2 ด้านการดำเนินงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า กรรมการ อบต. มีบทบาทในการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนด้วยการจัดสรรทรัพยากร รองลงมาคือ ดำเนินการสนับสนุนพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจร ถัดมาคือ มีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม อบต.ดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนตามแผนที่กำหนดอยู่ เจ้าหน้าที่ อบต.นำแผนสนับสนุนการพัฒนาไปปฏิบัติด้วยความช่วยเหลือจากคณะกรรมการอบต.อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐานันดร ปูนิล (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่องบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอมือง จังหวัดพัทลุง พบว่า บทบาท/การแสดงออกของผู้นำ อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน ทั้งในฐานะเป็นผู้ก่อกระบวนการในฐานะเป็นผู้เชื่อมประสานเครือข่ายและในฐานะเป็นผู้เร่ง กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญและให้ความเอาใจใส่กับการบริหาร จัดการภายในท้องถิ่นมากกว่าการพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โครงการต่างๆ ให้ชาวบ้านกลุ่มธุรกิจกลุ่ม แม่บ้านเกษตรกรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน/โครงการต่างๆ ของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อตัวแผนงาน/ โครงการจะได้มีความหลากหลายและสามารถแก้ไขปัญหาให้กับชาวบ้านกลุ่มธุรกิจชุมชนได้อย่างแท้จริงและมีความต่อเนื่อง ในการปฏิบัติ

1.3 ด้านการตรวจสอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า คณะกรรมการ อบต. ปฏิบัติตามแผนการสนับสนุนการพัฒนาที่วางไว้ความชัดเจนของแผนงานการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนการพัฒนา

วิสาหกิจชุมชนให้บรรลุเป้าหมายความถูกต้องของการปฏิบัติงานสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอยู่ เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิภา พิทักษ์ศานต์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติ กรณีศึกษาอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พบว่า ภาวะผู้นำวิสาหกิจชุมชน การมีส่วนร่วมของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน และความสำเร็จของการนำ นโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ส่วนความผูกพันต่อองค์กรของสมาชิก วิสาหกิจชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด ภาวะผู้นำและ การมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ทิศทางบวก ระดับค่อนข้างสูง ภาวะผู้นำและความผูกพันต่อองค์กรมีความสัมพันธ์กันทิศทางบวก ระดับค่อนข้างสูง การมีส่วนร่วมและความผูกพัน ต่อองค์กร มีความสัมพันธ์ทิศทางบวก ระดับปานกลาง ภาวะผู้นำ และความสำเร็จของการนำนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กันทิศทางบวก ระดับค่อนข้างสูง การมีส่วนร่วมและความสำเร็จของการนำนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กันทิศทางบวก ระดับปานกลาง

1.4 ด้านการปรับปรุงแก้ไข พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา:ชนมไทย จ.เพชรบุรี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก พบว่าให้ชุมชนร่วมกำหนดเป้าหมาย มียอมรับการแก้ไขปัญหาที่เกิด ให้ชุมชนร่วมปรับปรุงแก้ไข คณะกรรมการ อบต. เป็นผู้นำการปรับปรุงแก้ไขและ นำผลการตรวจสอบมาแก้ไข ทั้งนี้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ตำบลนาพันสาม ที่กล่าวไว้ว่า ตำบลนาพันสาม เป็นชุมชนน่าอยู่ ควบคู่ทรัพยากรธรรมชาติ การคมนาคมสะดวก สาธารณูปโภคครบครัน มีบริหารจัดการที่โปร่งใส ชุมชนมีส่วนร่วม ก้าวหน้าเศรษฐกิจ

2. การเปรียบเทียบบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา:ชนมไทย จ.เพชรบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ชนมไทย จ.เพชรบุรีไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรายได้เฉลี่ย อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย มีความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม ในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา:ชนมไทย จ.เพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐานันดร ปูนิล ได้ทำการวิจัย เรื่องบทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีสภาพแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ อำเภอจังหวัดพัทลุงโดยรวมแตกต่างกัน

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานรัฐควรสนับสนุนพื้นที่และงบประมาณในการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจร เช่น จัดหาเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่เข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน ควรมีการขยายพื้นที่ หรือสาขา เพื่อการเติบโตของธุรกิจชุมชน
2. องค์กรบริหารส่วนตำบลควรมีขั้นตอนการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานสนับสนุนการพัฒนาอย่างเป็นระบบและเหมาะสมให้มากขึ้น

3. หน่วยงานภาครัฐควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน รวมถึงความชัดเจนของแผนงานสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อการเติบโตของธุรกิจชุมชนให้ยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน โดยกำหนดเป็นนโยบายให้การสนับสนุนงบประมาณต่อยอดพื้นที่นำร่อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่วิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้นำ และสมาชิกวิสาหกิจ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และควรสนับสนุนให้ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล กิจกรรมของวิสาหกิจชุมชนเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

บรรณานุกรม

- โกวิท พวงงาม. (2550). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- จักรพันธ์ โสมเกษेत्रิน. (2555). รายงานการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารการผลิต
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยศรีสะเกษ.
- ชวลิต สันถวะโกมล และคณะ. (2548). รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบเครือข่ายพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
เพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนในเขตพื้นที่ภาคกลางตะวันตก จังหวัดกาญจนบุรี. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏกาญจนบุรี
- ฐพงษ์ ทดนนท์. (2556). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านอำเภอเวียงสา
จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยลงกรณ์ราชวิทยาลัยจังหวัดน่าน.
- ฐานันดร ปูนิล. (2556). บทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจ
พอเพียงในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่จังหวัดสงขลา
- ณรงค์ เส็งประชา. (2541). มนุษย์กับสังคม กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- ณัฐพร ชินบุตร. (2547). การรับรู้ในบทบาทหน้าที่และความต้องการในการพัฒนาตนเองของ
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา).
- เดโช สวานานนท์. (2518). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2556). การจัดการและการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน. สงขลา:
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธวัชชัย บุญมี และคณะ. (2555). การวิจัยและพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านสันทรายต้นกอก ตำบลฟ้า
ฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การวิจัยและพัฒนา. คณะวิทยาการจัดการ,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นลิน คูอมรพัฒนนะ. (2553). เส้นทางชนมไทย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และหน้าที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่
5) พ.ศ. 2546.
- พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล. (2542). มนุษย์กับสังคม กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภาวิตาธรราศรีวิสุทธิและวิบูลย์ไธวณะบุตร. (2551). หลักและทฤษฎีบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คพับ
ลิชั่น.
- ศรีปริญญา ธูปกระจ่าง. (ตุลาคม 2546). ทิศทางการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน. พัฒนาชุมชน 42(10),
หน้า 1-3.

- ศศิภา พิทักษ์ศานต์. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติ*, กรณีศึกษาอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2548). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช. หน้า 188-190.
- สรรงค์กัญจน์ดวงคำสวัสดิ์. (2539). *การประยุกต์กระบวนการกลุ่มและให้แรงสนับสนุนจากอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของแม่บ้านอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. นครศรีธรรมราช.
- สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น. (2553). *โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (2546) ฉบับที่ 5, เข้าถึงได้จาก <http://www.local.moi.go.th/>, 18 กันยายน 2558.*
- สุกัญญา อธิปอนันต์. (2550). *กลยุทธ์การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพึ่งตนเอง*. งานวิจัยกรมส่งเสริมการเกษตร, 2550.
- สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. (2520). *จิตวิทยาทางสังคม* กรุงเทพฯ แพรววิทยา
- สุชาดา ศรีปทุม. (2551). *สภาพการณ์และระดับความสามารถของกรมการบริหารในการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนในเขตจังหวัดนครปฐมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง*. *สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยศรีปทุม*.
- สุรพล พุ่มคำ. (2544). *หลักทฤษฎีและการปฏิบัติการบริหารการศึกษา* เอกสารประกอบการสอน. ลพบุรี สถาบันบันราชภัฏเทพสตรี.
- สุวัฒน์ นิลดำ. (2551). *การศึกษาวิสาหกิจชุมชน ร้านจำหน่ายสินค้าศูนย์บริการทางหลวงเขาโพธิ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. สาขาวิชาพัฒนาศึกษา สถาบันภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม. (2552). *ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม*. เข้าถึงได้จาก :<http://www.napansam.go.th/site>, 18 กันยายน 2558.
- อิราวัฒน์ ชมระกา. (2556). *รูปแบบเครือข่ายการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนผ้าทอในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์*. งานวิจัย. จังหวัดอุตรดิตถ์.
- Best, J.W. (1981). *Research in Education*. New Jersey : Prentice – Hall.
- Cohen, Bruce J. (1979). *Introduction to sociology*. New York: McGraw-hill Book Co. Inc.
- Eisenberger, R., Huntington, R., Hutchison, S., & Sowa, D. (1986). Perceived Organizational Support. *Journal of Applied Psychology*, 71(3), 500-507.
- Eisenberger, R., Armeli, S., Rexwinkel, B., Lynch, P. D., & Rhoades, L. (2001). Reciprocation of perceived organizational support. *Journal of Applied Psychology*, 86(1), 42-51.
- Mead, M.H. (1950). *Social Psychology*. New York : McGraw-Hill.
- Yamane, Taro. (1970). *Statistics: An Introductory Analysis*. 2ded. ToKyo : John Weatherhill, Inc.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสามในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน :
กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีลักษณะคำถามปลายปิดและปลายเปิด การตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ รายละเอียดของแบบสอบถามมีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน () ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

เพศ	() ชาย	() หญิง
อายุ	() น้อยกว่า 20 ปี	() ระหว่าง 21- 30 ปี
	() ระหว่าง 31- 40 ปี	() 41 ปีขึ้นไป
การศึกษาสูงสุด	() ประถมศึกษา	() มัธยมศึกษา
	() ปริญญาตรี	() สูงกว่าปริญญาตรี
รายได้สุทธิต่อเดือน	() ต่ำกว่า 5,000 บาท	() 5,001 -10,000 บาท
	() ระหว่าง 10,001-20,000 บาท	() มากกว่า 20,001 บาท
อาชีพ	() ข้าราชการ	() ค้าขาย
	() พนักงานรับจ้าง	() เกษตรกร
ระยะเวลาที่อาศัย	() น้อยกว่า 1 ปี	() 2-5 ปี
	() 6-10 ปี	() 11 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจ

ชุมชน : กรณีศึกษาชนมไทย จ.เพชรบุรี

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การวางแผน (Planning)						
1	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดการช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน					
2	องค์การบริหารส่วนตำบลมีความชัดเจนในการแจ้งต่อวิสาหกิจชุมชนว่าจะมีบทบาทในการสนับสนุน					
3	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนชนมไทยจ.เพชรบุรี					
4	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดการใช้งบประมาณเพื่อการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนชนมไทย จ.เพชรบุรีให้ชุมชนรับทราบ					
5	องค์การบริหารส่วนตำบลแสดงจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน					
การดำเนินการ (Doing)						
6	องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม					
7	องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการสนับสนุนพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจร					
8	เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลนำแผนงาน สนับสนุนการพัฒนาไปปฏิบัติ ด้วยความช่วยเหลือจากคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล					
9	องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนตามแผนที่กำหนด					
10	คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน ด้วยการจัดสรรทรัพยากร					
11	คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติตามแผนการสนับสนุนการพัฒนาที่วางไว้					
12	ความชัดเจนของแผนงานการสนับสนุนการพัฒนา					
13	การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้บรรลุเป้าหมาย					
14	ความถูกต้องของการปฏิบัติงานสนับสนุนการพัฒนา					
15	เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การตรวจสอบ (Checking)						
การปรับปรุงแก้ไข(Act)						
16	นำผลการตรวจสอบมาแก้ไข					
17	ยอมรับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น					
18	ให้ชุมชนร่วมปรับปรุงแก้ไข					
19	ให้ชุมชนร่วมกำหนดเป้าหมาย					
20	คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้นำการปรับปรุงแก้ไข					

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
 กรณีศึกษา : ชนมไทย จ.เพชรบุรี
 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	การ พิจารณา
		1	2	3		
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดการช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน					
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีความชัดเจนในการแจ้งต่อวิสาหกิจชุมชนว่าจะมีบทบาทในการสนับสนุน					
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนชนมไทย จ.เพชรบุรี					
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดการใช้งบประมาณเพื่อการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนชนมไทย จ.เพชรบุรีให้ชุมชนรับทราบ					
5.	องค์การบริหารส่วนตำบลแสดงจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน					
6.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม					
7.	องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการสนับสนุนพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างครบวงจร					
8.	เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลนำแผนงานสนับสนุนการพัฒนาไปปฏิบัติ ด้วยความช่วยเหลือจากคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล					
9.	องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนตามแผนที่กำหนด					
10.	คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน ด้วยการจัดสรรทรัพยากร					
11.	คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติตามแผนการสนับสนุนการพัฒนาที่วางไว้					
12.	ความชัดเจนของแผนงานการสนับสนุนการพัฒนา					
13.	การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้บรรลุเป้าหมาย					

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง IOC	การ พิจารณา
		1	2	3		
14.	ความถูกต้องของการปฏิบัติงานสนับสนุนการพัฒนา					
15.	เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน					
16.	นำผลการตรวจสอบมาแก้ไข					
17.	ยอมรับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น					
18.	ให้ชุมชนร่วมปรับปรุงแก้ไข					
19.	ให้ชุมชนร่วมกำหนดเป้าหมาย					
20.	คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้นำการปรับปรุงแก้ไข					

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

บรรณานุกรม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวกชพรรณ โรจนวิฑิตพงศ์
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าของธุรกิจ
สถานที่ทำงาน	ร้านแม่กิมลั้ง เพชรบุรี 2424/32 หมู่ 3 ตำบลท่ายาง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี 76130
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2557

